

vergadering **32**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 20 april 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
MEDEDELING VAN DE AANWIJZING VAN EEN DEELSTAATSENATOR	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over extra maatregelen om het streefcijfer voor personeelsleden met een handicap of chronische ziekte bij de Vlaamse overheid te behalen	
ACTUELE VRAAG van Tom Van Grieken aan Liesbeth Homans, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) inzake het aanwerven van personen met een arbeidshandicap of chronische ziekte bij de Vlaamse overheid	
ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van kansengroepen bij de Vlaamse overheid, inzonderheid van personen met een handicap of chronische ziekte	
ACTUELE VRAAG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van personen met een beperking bij de Vlaamse overheid	6
ACTUELE VRAAG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitspraken van de minister betreffende een eventuele decretale oplossing voor de Limburgse Noord-Zuidverbinding	13
ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen bij de aanbesteding van elektronische enkelbanden	
ACTUELE VRAAG van Katrien Schryvers aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen met de enkelbanden	16
ACTUELE VRAAG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van het gemengde waterpolo	
ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de dreigende afschaffing van het gemengde waterpolo voor jongeren	
ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van het gemengde waterpolo	21

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het ontslag van een topmanager van de vzw Locate in Limburg, onderdeel van het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK)	26
ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de reductie van de uitstoot van broeikasgassen, naar aanleiding van de eerste Vlaamse klimaattop	
ACTUELE VRAAG van Joris Vandenbroucke aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de ambities met betrekking tot een groener openbaar vervoer, naar aanleiding van de Vlaamse klimaattop	
ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de aangekondigde Vlaamse klimaatmaatregelen, naar aanleiding van de eerste Vlaamse klimaattop	31
ACTUELE VRAAG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de pedagogische kwaliteit van de SYNTRA-opleidingen	38
ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de doorlichting van het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers (OKAN)	42
ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het van school sturen van 'onhandelbare' kinderen (waaronder vierjarigen) in het basisonderwijs	45
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	48
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen – 653 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	49
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten – 685 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	49
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49
VERSLAG VAN HET VERZOEKSCHRIFT over de problematiek van de dienstencheques en de poetsdiensten van de diensten voor gezinszorg – 707 (2015-2016) – Nr. 2	50
Verslag	50
VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU betreffende de procedure voor de evaluatie van de Vlaamse ombudsman	
Bespreking en stemming	51

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotings- fondsen en andere technische aanpassingen – 653 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	52
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten – 685 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	53
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	53
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	56
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	56

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Rik Daems, Ingeborg De Meulemeester, Karim Van Overmeire, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen;

Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters: familieverplichtingen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

MEDEDELING VAN DE AANWIJZING VAN EEN DEELSTAATSENATOR

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 1 maart 2016 deelt de griffier van de Senaat mee dat ingevolge het ontslag van mevrouw Ingrid Lieten, die overigens vandaag jarig is, als Vlaams volksvertegenwoordiger één mandaat van deelstaatsenator vacant is geworden, dat aan de politieke formatie A toekomt.

De politieke formatie A heeft mij op 19 april 2016 een lijst overhandigd waarop zij de heer Rob Beenders aanwijst als deelstaatsenator. Die lijst is ondertekend door de meerderheid van de leden van de politieke formatie A.

Ik zal de door de politieke formatie A ondertekende voordrachtlijst aan de griffier van de Senaat betekenen.

Wij feliciteren de heer Rob Beenders met zijn nieuwe job.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken mevrouw Ingrid Lieten als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bert Moyaers en

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Joris Vandenbroucke als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Bert Moyaers.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 60/24)

ACTUELE VRAAG van Bert Maertens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over extra maatregelen om het streefcijfer voor personeelsleden met een handicap of chronische ziekte bij de Vlaamse overheid te behalen

ACTUELE VRAAG van Tom Van Grieken aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) inzake het aanwerven van personen met een arbeidshandicap of chronische ziekte bij de Vlaamse overheid

ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van kansengroepen bij de Vlaamse overheid, inzonderheid van personen met een handicap of chronische ziekte

ACTUELE VRAAG van Marnic De Meulemeester aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de tewerkstelling van personen met een beperking bij de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

Bert Maertens (N-VA): Minister, u en deze Vlaamse Regering willen meer personen met een handicap en personen met een chronische ziekte aan het werk, niet alleen in de privésector, bij ondernemingen, maar ook bij de eigen overheidsdiensten. De regering heeft daartoe een aantal instrumenten die ter beschikking staan van de lijnmanagers van het management van die overheidsdiensten, zoals een centraal budget voor de aanpassing van de arbeidspost, de werkplek zelf of voor het inschakelen van doventolken en ook de subsidies rendementsondersteuning die centraal worden beheerd voor de verschillende entiteiten. Bovendien zijn er ook streefcijfers die u uzelf als regering, als overheid oplegt. We weten allemaal dat het streefcijfer voor personen met een handicap en personen met een chronische ziekte 3 procent bedraagt. Sinds 2006 zien we een stijging tot in 2014, waar er een daling is van 0,1 procent. We kunnen misschien straks de discussie voeren of dat nu al dan niet significant is, van 1,4 naar 1,3 procent.

Belangrijker dan dat is dat we na een hele stijging plots een dalende beweging zien. Dat is mogelijk een probleem. Minister, wat zult u daaraan doen?

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, u weet dat ook mijn partij, het Vlaams Belang, de andersvaliden een warm hart toedraagt. Daarom zijn de cijfers van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) rond diversiteit die we konden inkijken in de commissie des te verrassender.

De Vlaamse overheid moet een goed voorbeeld geven. We stellen vast dat u die streefcijfers voor andersvaliden bij de Vlaamse overheid niet haalt. Als ik me niet vergis, bedraagt dat cijfer 3 procent en gaat u dat optrekken naar 3,5 procent, maar we komen slechts aan 1,3 procent. Dat is natuurlijk veel te weinig.

We erkennen dat u inspanningen doet. Maar blijkbaar zijn die niet voldoende om die haalbare cijfers te halen.

Minister, ten eerste, welke aanbevelingen van de SERV zult u volgen en implementeren? Ten tweede, zult u nog andere maatregelen nemen om dat haalbare, maar ambitieuze streefcijfer te halen?

De voorzitter: En welke van de twee vragen kiest u, mijnheer Van Grieken?

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Ik kies de vraag die alles omvat: welke maatregelen zult u nemen?

De voorzitter: Neen, neen, de eerste vraag dus.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Ja.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, op 14 december 2011 was er hier een debat over dezelfde thematiek. Toen heb ik vastgesteld dat er een vooruitgang van 0,1 procent was geboekt, wat nog heel ver is van de 3 procent. Op dit moment is de definitie verruimd naar langdurig en chronisch zieken en wordt er zelfs gepleit voor 3,5 procent. We zijn dus zeer ver van de streefcijfers die we hebben vooropgesteld. Over al die jaren heen is er amper of geen vooruitgang en soms zelfs een kleine achteruitgang. Het belangrijkste is dat er over al die jaren heen eigenlijk geen vooruitgang is.

De collega's van de commissie Welzijn en minister Vandeuren en Vera Jans hebben vanuit onze partijvisie al heel vaak beklemtoond dat inclusiviteit en vermaatschappelijking van de zorg en toeleiding naar reguliere tewerkstelling ons na aan het hart liggen. Wij verwachten dan ook van de Vlaamse administratie en van de minister van Bestuurszaken dat hierop wordt ingezet. In het rapport staan heel veel concrete maatregelen: de samenstelling van jury's, communicatie en beeldvorming naar de doelgroep, de functieniveaumatrix, aangepaste werkplekken. Er zijn dus heel wat beschikbare tools en we moeten het warm water niet opnieuw uitvinden. Het gaat ook over het evalueren van de leidend ambtenaren, over het sensibiliseren van de human- resources-managementmensen, over het sensibiliseren van collega's. Al die zaken staan in de beleidsbrieven, in de antwoorden van de ministers van de afgelopen jaren. Los van het feit of dat cijfer het ene jaar 0,1 procent stijgt of daalt, is er over al die jaren heen amper of geen vooruitgang. Dat bekommert ons bijzonder.

Minister, met alles wat er nu voorligt, met die slechte resultaten over al die jaren heen en de tools die er zijn, wat gaat u doen?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse sociale partners stellen in hun advies van 18 april dat de Vlaamse overheid weinig tot zeer weinig resultaat boekt wanneer het gaat over tewerkstelling van kansengroepen bij de Vlaamse overheid. Zorgwekkend in het bijzonder is de tewerkstelling van mensen met een beperking en mensen met een chronische ziekte: 1,4 procent terwijl het streefdoel 3 procent is.

De Vlaamse overheid heeft op dit vlak toch wel een voorbeeldfunctie. De SERV stelt in zijn advies dan ook een aantal alternatieven voor zoals het inschakelen van jobstudenten, stages. De SERV wil ook het streefdoel van 3 procent optrekken naar 3,5 procent omdat de definities gewijzigd zijn. Het advies is toch wel zorgwekkend.

Minister, welke acties gaat u ondernemen om tegen 2020 alsnog het streefdoel van 3 procent, en beter nog van 3,5 procent, te halen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Meulemeester, ik ben blij dat u als laatste spreker zelf hebt gesproken over een advies. De andere sprekers hadden het over een rapport.

Het gaat over het advies van de SERV over het strategisch meerjarenactieplan diversiteit 2016-2020 en over het jaarlijks actieplan van 2016. Voor alle duidelijkheid: dit zijn twee actieplannen die nog niet in de schoot van de Vlaamse Regering zijn goedgekeurd. Ze staan op de agenda – en ik hoop daarna de brede steun van het parlement te krijgen – voor 29 april. Het gaat dus louter over een advies van de SERV over twee plannen die nog moeten worden goedgekeurd in de schoot van de Vlaamse Regering. Het is belangrijk om dit hier te stellen.

Gisteren waren jullie bijna allemaal aanwezig in de commissie Bestuurszaken. We hebben heel duidelijk afgesproken dat we na goedkeuring op 29 april door de Vlaamse Regering, op 10 mei een commissievergadering zouden wijden aan een gedachtewisseling over het advies van de SERV en dat de diversiteitsambtenaar van de Vlaamse overheid ook een toelichting zou komen geven zodat er een brede gedachtewisseling met mij zou kunnen plaatsvinden.

Ik heb er natuurlijk geen probleem mee dat deze vragen hier vandaag worden gesteld, maar u kunt niet van mijn verwachten dat ik ga vooruitlopen op beslissingen die nog door de Vlaamse Regering moeten worden genomen.

Ik heb het advies van de SERV gelezen en ik heb ook de communicatie van de SERV gelezen, en die vind ik toch wel wat vreemd om twee redenen. Eigenlijk beperkt de communicatie van de SERV zich tot één doelgroep terwijl het diversiteitsbeleid zich strekt over vier doelgroepen.

Ik vind het ook zeer raar dat de analyse die de SERV heeft gekoppeld aan zijn advies, helemaal niet klopt met de cijfergegevens. En nu ga ik een beetje saai worden, voorzitter, wat u wellicht niet van mij gewoon bent, maar ik kan niet anders dan een aantal cijfers en percentages citeren. De SERV heeft gecommuniceerd over de meest recente cijfers die voorhanden zijn, en dat is 2014. Die moeten we afzetten ten opzichte van 2013. Dat lijkt me de enige mogelijke vergelijking die we vandaag kunnen maken.

In 2013 waren er 20 vrouwen in het topkader; in 2014 waren dat er 22. Dat is een stijging met 2 personen. U kunt dat weinig vinden, maar een aantal entiteiten zijn verminderd door een aantal fusiebewegingen die zijn gemaakt. Er is een daling van 94 naar 90 entiteiten. Ondanks die fusiebewegingen was er toch een stijging van het aantal vrouwen in het topkader.

In 2013 waren er 31 procent vrouwen in het middenkader; in 2014 waren dat er 34 procent. Dat is toch een significante stijging, maar uiteraard is alles voor verbetering vatbaar.

In 2013 waren er 3,1 procent personen met een migratieachtergrond; in 2014 waren dat er 3,4 procent. Toch ook wel een belangrijke stijging.

In 2013 waren er 1,38 procent personen met een beperking of een chronische ziekte; in 2014 waren dat er 1,34 procent. Dat is een heel kleine daling, maar het is nog altijd 50 procent of het dubbele van in 2006. Maar we moeten daar wel nog aan werken. We hebben dat eigenlijk al gedaan zonder dat we ons strategisch meerjarenplan hebben afgewacht.

Wat heb ik onder andere gedaan? Op 15 december 2015 heb ik de zogenaamde rendementsondersteuning hervormd. Ik heb gelezen, niet alleen in de communicatie van de SERV maar ook in de mediaberichten, dat de subsidies voor de tewerkstelling van mensen met een beperking of een chronische ziekte in de Vlaamse overheid

zouden zijn afgenomen. Niets is minder waar, ik heb de rendementsondersteuning, een totaalpakket van 800.000 euro, behouden en ik heb geen plannen om dat bedrag te verminderen. Ik heb die ondersteuning gewoon hervormd. Vroeger werd er gewerkt met een forfaitair systeem. Daarbij kreeg zowel een entiteit die één persoon als een entiteit die vijf personen met een beperking tewerkstelde, daarvoor een forfaitair bedrag. Ik vond dat eigenlijk niet zo billijk. Ik heb ook vastgesteld dat in het verleden van die 800.000 euro heel wat middelen terugvloeiden naar de algemene middelen omdat die niet werden gebruikt. Bovendien heb ik ook gezegd dat om als entiteit een rendementsondersteuning te krijgen, de middelen zullen worden ondergebracht bij de diversiteitsambtenaar. Die beslissing is al genomen in december. Wat de voorwaarden betreft om als entiteit in aanmerking te komen voor die subsidie, om dus een persoon met een beperking of een chronische ziekte te kunnen aanwerven met een subsidie, heb ik afgeschaft dat moest worden voldaan aan de voorwaarde om een Vlaamse ondersteuningspremie te krijgen.

We hebben het hier over een percentage van 1,34 procent in 2014. Voor 2015 is uit de voorlopige cijfers gebleken dat in absolute aantallen al meer dan zes personen met een beperking extra zijn aangenomen. Dat is goed, want ik vind het niet oké dat we voorzien in een budget van 800.000 euro en dat een groot deel van dat budget terugvloeit naar de algemene middelen en niet wordt aangewend waarvoor het bedoeld is. Dat is dan ook een zeer goede aanpassing geweest waarmee ik niet heb gewacht tot het actieplan is goedgekeurd binnen de Vlaamse Regering.

Ik ben het eens met alle sprekers die hier hebben gezegd dat de Vlaamse overheid absoluut een voorbeeldfunctie heeft. Ik wil er wel op wijzen dat de streefcijfers waar ik vandaag niet wil op vooruitlopen, nog moeten worden gefinaliseerd tijdens de vergadering van de Vlaamse Regering van volgende week. Die zijn zeer ambitieus, ambitieuzer dan tijdens de vorige legislaturen.

We moeten natuurlijk rekening houden met een aantal kanttekeningen. Een persoon met een beperking kan zich niet altijd vlot verplaatsen. Wat is nu een mankement binnen de Vlaamse overheid? 50 procent van alle werkplaatsen bevindt zich in Brussel. Het is niet voor iedereen met een beperking of chronische ziekte evident om zich dagelijks te verplaatsen naar Brussel. We zoeken daarom uit wat er mogelijk is in onze regionale Vlaamse administratie centra (VAC's). Ik zoek uit wat ik kan doen ten opzichte van de lokale besturen om hen meer aan te moedigen om mensen met een beperking aan te nemen. Tegelijk moeten we inzetten op meer tele- en thuiswerken.

We vervullen onze voorbeeldrol. Ik betreur een beetje het advies van de SERV omdat wij als enige streefcijfers hebben. De privésector heeft dat niet. Ambitieuze streefcijfers naar voren brengen in het kader van een voorbeeldfunctie is zeer belangrijk, en dat doen wij als Vlaamse overheid. Natuurlijk hebben we nog werk voor de boeg. Ik ben optimistisch dat we het gaan halen, maar ik verwacht ook van de private sector enige inspanningen.

Bert Maertens (N-VA): Minister, het goede nieuws is dat we bij de andere kansengroepen zoals personen van allochtone afkomst en vrouwen in top- en middenkaderfuncties de cijfers zien stijgen. Dat is een zeer goede evolutie. We moeten dat kunnen doortrekken naar personen met een handicap. Daar zijn heel wat instrumenten voor. Verschillende diensten van de Vlaamse overheid maakten daar goed gebruik van. Er zijn een aantal, slechts een handvol, agentschappen die het streefcijfer vandaag al halen: het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en uw eigen Agentschap voor Overheidspersoneel. Daarmee wil ik zeggen dat er een zeer grote verantwoordelijkheid ligt bij de topmanagers, bij de leidinggevenden van die diensten. Ik denk dat we hen nog meer moeten responsabiliseren zodat ze nog meer putten uit de instrumenten die de Vlaamse Regering en dienst Diversiteit aanreiken. Dan zijn we al een stap verder.

Minister, welke initiatieven kunt u nemen om de leidinggevenden van de Vlaamse overheid meer te responsabiliseren om die cijfers te halen?

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, onze bekommernis is dezelfde: zo veel mogelijk hindernissen wegnemen zodat andersvaliden gemakkelijker toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Het maakt niet uit of het een rapport of een advies was van de SERV. Het gaat erom dat in uw regeerakkoord staat dat u ambitieuze maar haalbare doelstellingen tegen 2020 wilt bereiken en dat de cijfers momenteel niet hoopvol zijn. Ik vind 'lead by example' een goed uitgangspunt. U moet de privésector niet met de vinger wijzen, u moet het goede voorbeeld zelf geven.

Ik erken wel, zoals vele gehandicaptenverenigingen, dat u al inspanningen levert, maar u gaat toch een tandje bij moeten steken. Minister, wilt u een tijdspad aan uw voorgestelde maatregelen koppelen, zodat we dat gestructureerd kunnen opvolgen en dat u uw regeerakkoord tot een goed einde kunt brengen?

Ward Kennes (CD&V): Het klopt dat er veel categorieën zijn, maar vandaag gaat het toch over die specifieke doelgroep van personen met een handicap en chronisch zieken. De andere punten zullen we bespreken op 10 mei, en dan zullen we zien wat daar de vooruitgang is.

Het gaat mij niet om dat ene jaar – u verwijst naar 2014 en 2013. Ik heb gezegd dat het in 2011 om 1,3 procent ging, en nu gaat het van 1,38 naar 1,34 procent. Dan zijn we verkeerd bezig. We halen niet de helft van het streefdoel. In 2006 was het nog minder goed. Maar zelfs nu – ondanks de plannen, initiatieven en instrumenten – halen we het niet.

Minister, gaat u, rekenend op die plannen, zelf nog initiatieven nemen om die mensen die er iets aan kunnen doen, te responsabiliseren: de diversiteits- en leidend ambtenaren, de mensen van de selecties in de verschillende diensten en departementen? Als we voortdoen zoals we bezig zijn, halen we volgend jaar 1,38 en het jaar daarna 1,39 procent, en zo geraken we zelfs niet aan de helft tegen het einde van deze legislatuur.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik weet dat er de voorbije jaren inspanningen zijn geleverd. U zegt dat vanaf 2006 het cijfer is verdubbeld voor wat betreft de tewerkstelling van mensen met een beperking en van chronische zieken. Maar met 1,34 komen we nog altijd niet aan de helft. Voor ons is dat totaal ontoereikend en moeten er zeker acties worden ondernomen. Als de Vlaamse overheid zelf niet in staat is om de voorbeeldfunctie op zich te nemen, dan is het bijzonder moeilijk om verplichtingen op te leggen aan het bedrijfsleven.

We hebben ook vernomen dat er premies zouden zijn afgeschaft voor aanpassingen om mensen met een beperking of chronische zieken beter in staat te stellen hun job uit te oefenen. Minister, klopt dit?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Minister, u zult meer moeten doen dan enkel beloven. Een definitie uitbreiden en tezelfdertijd streefcijfers behouden, dat is bedrog. Sp.a pleit voor het verhogen van het streefcijfer maar ook, zoals ik ook van mijn collega's daar vooraan heb gehoord, dat de inspanningen worden opgedreven, zodat de slogan die bij elke personeelsadvertentie van de Vlaamse overheid wordt vermeld, 'Uw talent is belangrijker dan uw handicap', geen dode letter blijft.

Minister, wanneer zullen de cijfers van 2015 worden bekendgemaakt? Vorig jaar werden de cijfers van het jaar daarvoor bekendgemaakt in maart. We zijn 20 april en we hebben nog altijd niets gezien.

Voor sp.a is het belangrijk dat overheden het voorbeeld geven en een afspiegeling zijn van onze samenleving.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): De heer De Loor haalde het net aan, maar stelde zijn vraag niet. Ik zal hem heel concreet stellen. We blijven dus zitten met het feit dat de definitie van personen met een arbeidshandicap is verruimd naar personen met een handicap of een chronische ziekte, terwijl het streefcijfer van 3 procent hetzelfde is gebleven. Nochtans zegt een studie van Deloitte dat een verhoging naar 3,5 procent realistisch is. Dus is mijn vraag: wilt u het streefcijfer optrekken van 3 naar 3,5 procent omdat u de definitie hebt verruimd? U kunt misschien even overleg plegen met uw collega van Gelijke Kansen. Dat is heel eenvoudig, want dat bent u zelf.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, ik heb gezegd dat ik niet ga vooruitlopen op alle plannen die binnen twee weken in de schoot van de Vlaamse Regering moeten worden goedgekeurd. Mevrouw Pira, u hebt wellicht het regeerakkoord en mijn beleidsnota gelezen. U weet welk streefcijfer daarin staat.

Mijnheer Maertens en mijnheer Kennes, ik ben het er absoluut mee eens dat we topambtenaren nog meer moeten sensibiliseren. Dat gaan we ook doen. En dat is ook gebeurd door de aanpassing van de rendementsondersteuning, dus eigenlijk door de subsidiëring en dergelijke.

Ook de stages en de studentenjobs maken een belangrijk deel uit van de actieplannen waarover ik nu niet meer zal zeggen. Maar het staat er wel degelijk in, ondanks het advies van de SERV waarin staat dat er geen woord over wordt gezegd. Er worden in onze plannen ruim twee bladzijden gespendeerd aan stages en studentenjobs. Wij leggen dus deze verantwoordelijkheid voor een deel bij onze topambtenaren. Dat is terecht. We moeten dat zeker doen.

Mijnheer Van Grieken, ik heb alle cijfers geciteerd. Ik heb enkel cijfers van 2013 en 2014. Ik weet niet hoe u uit de cijfers die ik heb geciteerd kunt concluderen dat die zo slecht zijn. Kan alles beter? Ja! Dat heb ik ook in mijn initiële antwoord gezegd. We focussen nu op één kansengroep, maar er zijn er vier. Als er nu natuurlijk voor al die groepen een significante – en 'significant' is dezer dagen een belangrijk woord – stijging is behalve, inderdaad, bij mensen met een beperking of een chronische ziekte, dan hebben we inderdaad daar werk voor de boeg. Daar deel ik jullie mening absoluut. Maar nu gewoon kort door de bocht zeggen dat de cijfers sowieso slecht zijn, daar ben ik het niet mee eens.

Mijnheer Van Grieken, als er een strategisch meerjarenactieplan 2016-2020 is, dan is de logische conclusie dat de streefcijfers zullen moeten worden gehaald in 2020, want anders zouden we dat niet nemen als einddatum.

Mijnheer Kennes, ik ben het eens met uw analyse over de topambtenaren. We hebben de middelen weggehaald bij de algemene diensten van de regering, maar we hebben die ondergebracht bij de diversiteitsambtenaar. Als er nu één persoon is binnen de Vlaamse overheid die zeer goed kan onderscheiden waar de middelen nodig zijn, dan is zij het wel. Dat is een goede keuze, die we al in december 2015 hebben gemaakt om te kunnen bewerkstelligen dat we die 800.000 euro in totaliteit kunnen spenderen.

Mijnheer De Meulemeester, neen er zijn geen besparingen gebeurd. Ik heb dat ook gelezen en ik heb ook gezegd dat ik redelijk verbaasd was over de communicatie, niet alleen door de media maar ook door het persbericht uitgestuurd door de SERV. Er is niet bespaard op die 800.000 euro en ik ben dat ook niet van plan. Ik heb wel uitgelegd dat we de premies hebben hervormd en dat dit meer mensen met een beperking ten goede komt. Het zal niet meer forfaitair gebeuren. Entiteiten of

departementen zullen niet allemaal dezelfde toelage krijgen. Neen, we kunnen op deze manier de middelen volledig opgebruiken in plaats van een groot deel van die 800.000 euro terug te storten in de algemene middelen, want dat komt de tewerkstelling van personen met een beperking niet ten goede. Ik hoop dat ik u een klein beetje heb kunnen geruststellen. Neen, er is niet bespaard en er zijn geen subsidies afgenomen door de Vlaamse overheid. Ik heb ook geen weet dat federale collega's initiatieven in die richting zouden hebben genomen. Die 800.000 euro blijft 800.000 euro. Ik maak me sterk dat we niet zoals in het verleden elk jaar opnieuw een groot deel van dit bedrag moeten terugstorten in de pot van de algemene middelen, maar kunnen spenderen aan die zaak waar ze bedoeld voor zijn.

Mijnheer De Loor, u vroeg wanneer de cijfers van 2015 bekend zullen zijn. Dit valt onder de bevoegdheid van de diversiteitsambtenaar. Ik zal haar straks vragen of ze in de mogelijkheid verkeert om die cijfers tijdens de toelichting van 10 mei in de commissie met ons te delen zodat we ook daarover kunnen debatteren. Dat lijkt me een goed voorstel, maar ik ben geen meester van de werkzaamheden van dit parlement. Het is een aanbod, en ik zal dat doen als u dat wilt.

Bert Maertens (N-VA): Uw antwoord bevat heel wat positieve elementen, waar we hoop uit kunnen putten dat het streefcijfer voor personen met een handicap bij de Vlaamse overheid dichterbij zal worden benaderd. U merkt dat er een brede consensus is om daar structurele oplossingen voor te vinden en structurele stimulansen in te bouwen. We zullen dit kunnen bespreken in de commissie. Samen – parlement, regering en leidend ambtenaren – moeten we daaraan werken. *(Applaus bij de N-VA)*

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, plus est en vous. Ik denk dat u een tandje bij moet steken om uw eigen ambitieuze maar haalbare streefcijfers te bereiken. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Minister, wees toch een beetje kalm. Het is nog maar de eerste vraag van vandaag. U wilt toch niet als rechts N-VA-minister de indruk wekken dat u wel de streefcijfers haalt om allochtonen en vreemdelingen aan het werk te krijgen maar niet de gehandicapten.

We delen de bezorgdheid dat we andersvaliden aan het werk moeten krijgen. Plus est en vous. Steek een tandje bij! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Ward Kennes (CD&V): Het debat toont aan dat er kamerbreed steun is voor initiatieven om in de richting van dat streefcijfer te evolueren. Het is duidelijk dat er veel instrumenten op tafel liggen om daar gebruik van te maken. De minister heeft verwezen naar de budgetten die zijn overgeheveld naar de diversiteitsambtenaar. Er zullen nog keuzes moeten worden gemaakt. De Vlaamse Regering zal hopelijk over enkele dagen de voorliggende plannen steunen.

In het jargon van uw partij, minister, zou ik zeggen: met significante vooruitgang voor de andere doelgroepen moet het mogelijk zijn om ook voor deze doelgroep een vette vis in de pan te leggen. Onverwijd.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop in elk geval dat u de adviezen van de SERV ter harte neemt, en ook de voorstellen en suggesties die hier gedaan zijn. Ik vind het belangrijk dat de kansengroepen ten volle de kansen krijgen in hun tewerkstelling, zowel bij de Vlaamse overheid als in de privésector. Ik denk in het bijzonder aan de mensen met een beperking en met een chronische ziekte, want daar scoren wij, dat moeten we toegeven, ondermaats.

Wat belangrijk is, is de zelfredzaamheid van de mensen die nu afhangen van een uitkering. Dat moeten we te allen prijze vermijden. We moeten die mensen alle kansen geven op een duurzame tewerkstelling.

Eigenlijk hebben we alles. Alle elementen zijn aanwezig. Ook de budgetten zijn aanwezig. Ik hoop in elk geval, minister, dat u overgaat tot een actieplan zodat we het beoogde 3 procent, en nog liever 3,5 procent, in 2019 halen. Vanuit de Open Vld-fractie zullen we dit dossier heel nauwlettend opvolgen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Lode Ceyssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitspraken van de minister betreffende een eventuele decretale oplossing voor de Limburgse Noord-Zuidverbinding

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Voorzitter, minister, afgelopen maandag bent u ter plaatse nog eens de polsslag gaan voelen van ondernemend Limburg. U hebt zelf nog een keer kunnen vaststellen hoe zwaar het dossier van de Noord-Zuidverbinding in Limburg weegt. Op die verbinding is zowat het zwaarste fileleed van heel Limburg terug te vinden.

Nog erger is dat heel veel ontwikkelingskansen worden ontnomen aan Limburg. Er is geen degelijke aansluiting van Noord-Limburg op de autosnelweg. Er is evenmin een degelijke ontsluiting naar Eindhoven. Die ontsluiting, minister, dat heeft men u maandag nog een keer duidelijk proberen te maken, is niet alleen een verkeersader, het is een levensader die Limburg nodig heeft na het Ford-debacle.

Tijdens de vorige legislatuur werd een eerste stap gezet. Er werd een breed draagvlak gevonden voor de aanpak van de Noord-Zuidverbinding met een omleidingsweg. Op dit moment zijn het individuen die ervoor zorgen dat dit project nog altijd niet kan worden gerealiseerd. Ze zijn een eerste keer succesvol geweest bij de Raad van State, dat heeft tot de vernietiging van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (GRUP) geleid.

Ondertussen liggen het tweede milieueffectrapport (MER) en het tweede Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) voor bij de Raad van State. Afgelopen maandag werd u de volgende heel pertinente vraag gesteld: als ze vernietigd worden, minister, bent u dan bereid om dit dossier te deblokken met een nooddecreet? U liet alle mogelijke pistes open. Vandaar mijn vraag, minister: hoe vindt u dat een nooddecreet eruit moet zien om toekomstige complexe infrastructuurprojecten te deblokken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, dames en heren, ik ben er altijd heel duidelijk over geweest, ik vind de Noord-Zuidverbinding essentieel voor de toekomst van Limburg. We moeten er alles aan doen om die effectief te realiseren. De politiek heeft een keuze gemaakt en dus moeten we die handhaven, ook al is er kritiek. We moeten doorgaan, we moeten de verbinding effectief realiseren.

Er werd een procedure aanhangig gemaakt voor de Raad van State. Ik heb begrepen dat het nog enige tijd zal duren voor er een uitspraak komt. Ondertussen, in de wetenschap dat het zwaard van Damocles ons boven het hoofd hangt, zijn de administraties Ruimtelijke Ordening, Mobiliteit en eventueel ook andere op milieuvlak, in onderling overleg bezig met bekijken op basis van de middelen die werden aangedragen in het licht van de vernietigingsprocedures, wat we kunnen doen in het geval van een vernietiging. Op die manier kunnen we, indien het zwaard zou vallen, onmiddellijk de draad weer opnemen.

Grosso modo zijn er natuurlijk twee sporen: remediëren of hernemen. Het remediëren kan bijvoorbeeld inhouden dat getracht wordt het VEN-gebied in een aparte

procedure aan te pakken. Het hernemen van de procedure bestaat in het doorlopen van de stappen die op Europees niveau worden opgelegd, namelijk een plan-MER ruimtelijk uitvoeringsplan, project-MER bouwvergunning. Die stappen moeten worden gerespecteerd, want ze zijn Europees vastgelegd, er is geen bypass mogelijk. Desgevallend kan wel gewerkt worden met decretale instrumenten of in afgeleide van het complexe project te denken. Het is wel belangrijk dat alles zal afhangen van de vernietigingsgrond in het geval van een vernietiging, en het respecteren van de Europese regelgeving. Dat is alleszins een beperking waarmee we absoluut rekening moeten houden. Onze respectieve administraties zijn al bezig met de voorbereidingen, zodat we onmiddellijk kunnen doorgaan zodra er een uitspraak zou zijn, positief of negatief.

Lode Ceyssens (CD&V): Dank u wel, minister. De keuze is inderdaad gemaakt. Dat is nieuw voor mij, maar het is geruststellend dat de administraties onderling al overleg plegen over een plan B, niettegenstaande het feit dat we er in eerste instantie van moeten uitgaan dat het GRUP de toets van de Raad van State doorstaat.

Ik had zelf eigenlijk de conclusie gemaakt die u hier maakt. De veronderstelling dat het project vernietigd zou worden, doet mij denken aan het soort verhaal van de fietser die van A naar B rijdt, terwijl onderweg zijn ketting voor de tweede keer afvalt en die dan de afweging moet maken of hij zou teruggaan voor een nieuwe fiets ofwel zijn ketting nogmaals zou opleggen. Het remediëren moet dus bekeken worden.

Anderzijds dacht ik dat we dat instrument hadden. Tijdens de vorige legislatuur hebben we ons hier over de partijgrenzen heen gebogen over de manier waarop we dit moeten aanpakken. We hebben aanbevelingen gedaan aan de Vlaamse Regering, waaruit het decreet Complexe Investerings is voortgevloeid, dat we in de vorige legislatuur hebben goedgekeurd. Tot op vandaag dacht ik eigenlijk dat dit het enige alternatief was. Mag ik nu begrijpen dat het spoor van het nooddecreet vandaag ook ernstig onderzocht wordt door de administraties?

De voorzitter: Welke Limburger wil aansluiten?

Ik heb dat perfect ingeschat.

Lode Ceyssens (CD&V): Voorzitter, mijn vraag ging niet alleen over Limburg. Het ging over de totaliteit.

De voorzitter: Het staat de voorzitter toch vrij om te vragen welke Limburger wenst aan te sluiten? Als er Antwerpenaren zijn die wensen aan te sluiten, mogen zij dat natuurlijk ook.

De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, collega's, ik denk: beter laat dan nooit de weg van het voortschrijdend inzicht. Eind vorige legislatuur heeft Open Vld een nooddecreet Noord-Zuid Limburg ingediend. Wij zaten toen in de oppositie, en dat was een onvergeeflijke zonde. Toen heeft ook een hoogleraar staatsrecht, Hendrik Vuye, gezegd dat die techniek volstrekt wettelijk is. Vandaag is Hendrik Vuye kamerlid voor de N-VA.

Minister, ik wil u oproepen dat nooddecreet te omarmen en het te gebruiken om de impasse van veertig jaar Noord-Zuid in Limburg te doorbreken.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Ik denk dat het geruststellend is te horen dat de administratie werkt aan een plan B voor het geval dat de uitspraak van de Raad

van State voor plan A zou tegenvallen. Ik steun alle initiatieven die de versnelling van de heraanleg van de Noord-Zuid kunnen realiseren voor honderd procent. Ik denk dat we dan nu ook plan C effectief moeten laten opstarten. Dat is het nooddecreet, zoals collega Keulen zegt. Nu moeten we plan C opstarten, zodat we binnen een jaar, wanneer we de uitspraak van de Raad van State krijgen, niet één alternatief hebben, maar twee, zodat we niet meer tijd verliezen na de uitspraak van de Raad van State in 2017, maar onmiddellijk een instrument kunnen gebruiken om de heraanleg van de Noord-Zuid te realiseren.

Ik hoop dus dat u inderdaad dat nooddecreet en het initiatief van collega Keulen kunt omarmen. U hebt hiervoor onze steun.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Collega's, een sterk dossier laat zich niet tegenhouden door juridische procedures. Dat het hier wel gebeurt, wijst er duidelijk op dat de tracékeuze, de eerdere keuze, misschien toch niet de juiste was.

Een paar jaar geleden was er een brede, maatschappelijke en politieke consensus voor een ondertunnelde oplossing. In dat geval was iedereen winnaar: mobiliteit, behoud van open ruimte, behoud van natuur en leefbaarheid en, meer nog, als we toen de nodige moed aan de dag hadden gelegd, reden we nu gezwind van noord naar zuid.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, iedereen in Limburg is het er ondertussen over eens dat het noodzakelijk is voor de verdere economische ontwikkeling van de provincie, en vooral voor de ontsluiting van het noorden ervan, dat er eindelijk een oplossing komt voor die Noord-Zuidverbinding. De voorbije dagen heb ik me toch afgevraagd of de kracht van verandering van het partijstandpunt opnieuw haar intrede heeft gedaan in uw partij. Er zijn verschillende woordvoerders. Er is professor Vuye, die in zijn hoedanigheid van grondwet-specialist zei dat zo'n nooddecreet inderdaad een mogelijke oplossing zou zijn om de stilstand in het dossier te doorbreken. U laat dat in het midden.

Ik heb hier een persbericht uit 2013 van ene Jan Peumans, waarin staat: nooddecreet Noord-Zuidverbinding lost niets op. Minister, schep nu eindelijk duidelijkheid. Wat is uw standpunt? Bent u zo'n nooddecreet genegen, ja of nee? In dit dossier is het na veertig jaar palaveren echt tijd om te stoppen met kakelen en eindelijk een ei te leggen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Lies Jans (N-VA): Minister, dat de Noord-Zuidverbinding een belangrijke verbinding is, is heel duidelijk. Dat hebt u al met daden aangetoond. De mensen die dagelijks die verbinding nemen, zien nu al dat er werken worden uitgevoerd, dat u inspanningen doet om de doorstroming op de bestaande weg te realiseren. Dat wilt u ook doen in de toekomst. U hebt heel duidelijk gezegd – ook in de commissie – dat u verder wilt gaan met de onteigeningen en andere stappen.

Er is natuurlijk het juridische dossier. Ik ben verheugd te horen dat u gaat kijken naar de mogelijke pistes na een uitspraak van de Raad van State. We kunnen hier wel lang discussiëren over een mogelijke uitspraak van de Raad van State, maar pas als we de al dan niet vernietigingsgrond kennen, kunnen we verder uitzoeken wat we moeten doen. Dat u dat nu al onderzoekt, is goed.

Mijnheer Keulen, een nooddecreet werd in de vorige legislatuur niet opportuun geacht. Alle coalitiepartners hebben dat samen bekeken. Het is onderzocht en het

was toen geen oplossing. We kunnen de Europese regels niet zomaar omzeilen. We zullen de uitspraak van de Raad van State afwachten. Het is goed, minister, dat u alle pistes onderzoekt.

Minister Ben Weyts: Ik voel me gesterkt door het bijna voltallige parlement in de initiatieven die we nemen. Trouwens, ik betwijfel of we er met de tunnel-variant al geweest zouden zijn. Dan zouden er misschien andere mensen stokken in de wielen hebben gestoken. Ik ken zo nog een ander dossier, waarvan men zei dat het met de tunnelvariant direct in orde zou komen, maar vooralsnog is dat niet gelukt.

Het gaat vooral hierover: de politiek heeft een weloverwogen keuze gemaakt op basis van doorwrochte procedures en vergunningen allerhande. De politiek heeft een democratisch gedragen keuze gemaakt. Wel, dan moet je die handhaven en zo snel mogelijk realiseren. Daarover gaat het.

We blijven doorgaan met de uiteindelijke maatregelen, ook de onteigeningen. We hebben daar al 60 miljoen euro in geïnvesteerd. Er zijn nu werkzaamheden aan het kruispunt van de Grote Baan met het Sint-Trudoplein en op enkele andere plaatsen. Als er een vernietiging komt, sluit ik niets uit. Mijnheer Janssens, u wilt een discussie openen over de kleur van de kat, maar het gaat hier over het vangen van de muizen.

De voorzitter: Een merkwaardig einde, minister.

De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Het arrest van de Raad van State zegt nergens dat die omleidingsweg niet kan, en spreekt zich telkens uit over procedures en vormfouten, maar nooit over het feit dat die omleiding niet kan.

Mijnheer Beenders, het verbaast me dat u ineens aanhanger bent van het nooddecreet. Als dat morgen wordt toegepast voor Essers, is het kot hier te klein. In de vorige legislatuur hebben we heel uitgebreid gesproken over hoe we die dossiers moeten aanpakken. Toen heb ik nooit iets gehoord over het nooddecreet.

Mijnheer Keulen, als die vraag er nu komt, moet die grondig worden onderzocht. Voor ons gaat het niet over het middel, maar over het doel. We hebben er vandaag niets aan om gebalde uitspraken te doen, want ook het nooddecreet kan op zijn beurt worden vernietigd door het Grondwettelijk Hof. We moeten verder denken. Als we willen spreken over het nooddecreet, dan moeten we dat vandaag kunnen doen in de commissie, want de snelste weg voor de realisatie van de Noord-Zuidverbinding, is de juridisch meest sluitende weg.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Lorin Parys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen bij de aanbesteding van elektronische enkelbanden

ACTUELE VRAAG van Katrien Schryvers aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen met de enkelbanden

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Voorzitter, minister, Vlaanderen is sinds de zesde staats-hervorming bevoegd voor het elektronisch toezicht. Daarvoor hadden er in januari van vorig jaar nieuwe enkelbanden moeten zijn geleverd. Dat loopt nu op zijn minst twee jaar vertraging op. Dat heeft als resultaat dat bijna duizend mensen in

Vlaanderen zitten te wachten op de uitvoering van hun straf. Dat is natuurlijk nefast voor de geloofwaardigheid van justitie. Als we gaan bekijken waarom dat zo is gebeurd, dan komen we al gauw bij die aanbesteding uit, waar mijn vraag over gaat. De enkelbanden moesten in januari van vorig jaar zijn geleverd, maar de aanbesteding zelf is maar in februari van vorig jaar gepubliceerd, en dan is het natuurlijk moeilijk om op tijd te zijn. Die aanbesteding is dan zeven keer bijgesteld. In februari van dit jaar hebt u dan beslist om te stoppen met die aanbestedingsprocedure, en om opnieuw te beginnen. U onderhandelde dan met een van de indieners van een offerte, iemand die een onregelmatige offerte had ingediend. Vervolgens trokken alle in die aanbestedingsprocedure overblijvende partijen naar de Raad van State, de partij waarmee u aan het onderhandelen was inbegrepen. De Raad van State schorste een aantal beslissingen. Vorige week dan besliste u om opnieuw te stoppen met die aanbestedingsprocedure. Ik neem dat er nu voor de derde keer moet worden herbegonnen.

De contracten met de huidige leverancier moesten dus begin vorig jaar aflopen. Die werden een eerste keer verlengd tot september vorig jaar, in september werden ze verlengd tot mei van dit jaar en nu hebt u verteld op de radio dat ze zullen worden verlengd tot 2017. Dat is belangrijk, want het materiaal is oud en defect, waardoor het uitvalt. Er zijn nog maar 800 van de 1200 enkelbanden in omloop. Er is een wachtlijst van bijna 1000 mensen die wachten op hun straf. Minister, wat gaat u doen om de continuïteit van het elektronisch toezicht te garanderen, en vooral, hoe is het zo fout kunnen gaan met een simpele aanbesteding?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, de uitvoering en opvolging van het elektronisch toezicht is met de zesde staatshervorming inderdaad geregionaliseerd en een Vlaamse bevoegdheid geworden. Het was een beetje een ongelukkige samenloop van omstandigheden dat die overdracht net is gebeurd in de periode dat het vroegere huurcontract voor die enkelbanden ten einde liep, en er dus opnieuw moest worden aanbesteed. Ondertussen is er een samenwerkingsakkoord gesloten daarover, dat onder meer in de mogelijkheid van een gezamenlijke aanbesteding voorziet. Die gezamenlijke aanbesteding is ook gebeurd, zij het dat dat niet is gekund tegen het initiële aflopen van de overeenkomst, en ondertussen is het vorige contract al twee keer, en naar we hebben gehoord nu inderdaad een derde keer verlengd.

We vernamen recent dat de aanbesteding was geschorst door de Raad van State. Dat geeft natuurlijk een aantal problemen met betrekking tot de continuïteit. Ondertussen zijn er heel wat enkelbanden die technische mankementen vertonen, zodat het aantal dat in gebruik is, inderdaad al is verminderd, voorlopig althans. Het is natuurlijk wel van groot belang dat op een zo kort mogelijke termijn werk kan worden gemaakt van een nieuwe overeenkomst voor die enkelbanden, niet alleen om nieuwe technieken te kunnen waarmaken, maar ook om een voldoende aantal te kunnen garanderen. Minister, hoe zult u dat realiseren?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, geachte leden, ik zet kort een paar feiten op een rij. De gemeenschappen van ons land zijn sinds juli 2014 bevoegd geworden voor het elektronisch toezicht. Dat is dus een belangrijke nuance: het is niet de Vlaamse Gemeenschap alleen die beslist. We zijn met alle gemeenschappen van ons land de cobeheerders van het systeem, en de beslissing die we nemen, moeten we natuurlijk ook collectief nemen.

We zijn formeel bevoegd geworden. We zijn onmiddellijk gestart met de negotiatie van een samenwerkingsakkoord om een en ander praktisch te implementeren. Op 1 januari 2015 is de operationele overdracht gebeurd. Een maand

later is het lastenboek in de markt gezet en is gebleken dat niemand echt aan de voorwaarden voldeed. Het lastenboek was technisch niet zo simpel omdat de technologie voortdurend evolueert en ook de verwachtingen van de opdrachtgevers ruim genoeg moesten worden ingeschat.

Dan is beslist dat we zouden doorgaan met een van de partijen. Die beslissing hebben wij niet alleen genomen, maar alle gemeenschappen hebben die genomen. De procedure is geëindigd met een schorsing door een arrest van de Raad van State.

Na juridisch advies en met de administratie, en zij op hun beurt in afstemming met de andere gemeenschappen, heb ik beslist om aan die lijdensweg een einde te maken. Waarom heb ik gezegd te stoppen en opnieuw te beginnen? Omdat ik ondertussen begreep dat de continuïteit van het elektronisch toezicht, het op punt houden van het materiaal en zelfs het kunnen benutten van meer elektronische enkelbanden, op zichzelf doenbaar was door met de leverancier afspraken te maken die nu wellicht wat gemakkelijker kunnen worden gemaakt, gelet op het feit dat de markt weer open is. Dat is er gebeurd. Mocht er een continuïteitsprobleem zijn geweest, dan was ik met de administratie zeker niet op dat spoor gaan staan. Ik ben er nogal gerust in dat we voldoende verzekerd zijn van de dienstverlening voor het onderhoud van het materiaal. Er wordt op dit moment in een goede verstandhouding gesproken over de uitbreiding van de capaciteit van het materiaal.

Er is nog een ander aspect aan de vraag rond de capaciteit, en dat is de bemanning. Het gaat zowel om de bemanning van het monitoringsysteem als de bemanning van de equipe die moet installeren. Daarnaast heb je het wagenpark en de ICT. Het wagenpark is ondertussen ook aangepakt. Wij doen volop wervingen. Dat is niet zo eenvoudig. We hebben al verschillende wervingscampagnes opgezet. We blijven voortdurend bestaffen. In de begrotingscontrole is de afspraak gemaakt dat het kader van het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht (VCET) en dat van de justitiehuisen zullen uitbreiden met veertig voltijds equivalenten. Ook dat probleem moet worden aangepakt, want het is een en-enverhaal.

Deze manier van werken, én de continuïteit die essentieel is, én het perspectief om capaciteit te kunnen uitbreiden voor toewijzing en na toewijzing, én dat geflankeerd door de effectieven die moeten worden gerekruteerd op de betrokken diensten, biedt de beste kortetermijnoplossingen en ook de beste kansen dat we op lange termijn naar een duurzame oplossing kunnen gaan.

De prioriteiten heb ik al eens toegelicht in het parlement. Uitspraken van onderzoeksrechters en strafuitvoeringsrechtbanken worden natuurlijk geprioriteerd. Een pijnpunt waar we op moeten werken, behelst degenen met een gevangenisstraf van minder dan drie jaar maar thuis verblijven en waar een vervanging door elektronisch toezicht vanuit de gevangenis wordt beslist of voorgesteld. Op dit moment slaagt men er niet in om die vragen op een heel korte termijn te beantwoorden.

Onze administratie heeft alle hals aan de geroepen en doet alles wat ze kan om te zorgen dat we het probleem opgelost krijgen, maar ik kan niet anders dan vaststellen dat het een bijzondere samenloop van omstandigheden is: materiaal dat einde levensduur is, de overdracht van de bevoegdheden naar een cobeheer, wat geen vertrouwde materie is. De samenwerking met in het bijzonder de Franse Gemeenschap loopt zeer goed. Ik denk dat de gekozen piste de beste is en een antwoord kan zijn op de vraag van de collega's, namelijk continuïteit en zo mogelijk uitbreiding van capaciteit, zoals gezegd geconditioneerd door meerdere aspecten van de zaak, maar zeker de beschikbaarheid van enkelbanden die technisch oké zijn.

Lorin Parys (N-VA): Bedankt, minister. Ik heb nog een vraag over die continuïteit. Zoals u zelf zegt, is het materiaal einde levensduur. Het is net dat defecte

materiaal dat ertoe geleid heeft dat er in oktober vorig jaar een staking is uitgebroken bij het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht, die 24 uur heeft geduurd. Ik ben tijdens het paasreces met uw administratie een bezoek gaan brengen aan het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht. Die mensen werken daar inderdaad hard. Ze moeten een veiligheidsscreening krijgen vooraleer ze daar kunnen werken. Wat als er nu eens een staking uitbreekt die langer dan 24 uren duurt?

In antwoord op een vraag die ik daarover gesteld heb, hebt u gezegd dat er afspraken moesten komen met de vakbonden en dat die afspraken op niets zijn uitgedraaid. We hebben dus geen minimumdienstverlening en hebben ook geen personeel dat we kunnen inzetten dat opgeleid is en dat een veiligheidsscreening heeft gehad, om die monitoring te doen. De vorige keer dat er gestaakt is, hebben de 5 directieleden de permanentie waargenomen. Dat kan natuurlijk niet 48 of 72 uur of een week duren. Wat met de continuïteit in die hypothese?

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, bedankt voor uw antwoord, waarin u wijst op de continuïteit wat betreft het materiaal, bijkomende capaciteit, bijkomend personeel. Ik hoop dat van de veertig bijkomende personeelsleden voor de Justitiehuisen er een aantal inderdaad naar het Vlaams Centrum voor Elektronisch Toezicht kunnen gaan, want dat is natuurlijk van groot belang.

Niet alleen het personeel en het materiaal zijn van belang, ook de ICT kwam al eens ter sprake in de commissie. Daar zouden een aantal problemen rond bestaan. Dat is nu niet meer ter sprake gekomen. Kunt u bevestigen dat die problemen ondertussen opgelost of minstens onder controle zijn?

De voorzitter: De heer Depoortere heeft het woord.

Ortwin Depoortere (Vlaams Belang): Het stopt niet, minister. Vorige week hadden we het hier nog over de moeizame registratie en opvolging van Syrië-strijders, vandaag hebben we het over aanbestedingen van enkelbanden die in het honderd lopen. Het zijn allebei voorbeelden van nieuwe bevoegdheden die na de zesde staatshervorming zijn overgeheveld naar Vlaanderen. Het is dus ook een rechtstreeks gevolg van die staatshervorming – een slechte staatshervorming, mogen we wel stellen. Het is het bewijs dat er in feite maar één goede oplossing kan komen, en dat zijn homogene Vlaamse bevoegdheidspakketten. Bent u het daarmee eens? Deelt u de mening dat het volledige justitieapparaat in Vlaamse handen moet komen?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Met enig gevoel voor cynisme zou je kunnen zeggen dat het elektronisch toezicht zich perfect geïntegreerd heeft in het Vlaamse welzijnslandschap: er zijn tekorten die zich uiten in wachtlijsten, oplossingen zijn blijkbaar technisch zeer moeilijk haalbaar, en de minister put zich uit in een overvloed aan woorden, om vooral te duiden dat hij maar voor een stukje verantwoordelijk is.

Minister, ik roep u op om uw verantwoordelijkheid te nemen, want per dag wordt die toestand slechter. Er is niet alleen de natuurlijke slijtage, we hebben ook vernomen dat die enkelbanden onderhevig zijn aan vandalisme, mensen die zich aan het toezicht proberen te onttrekken, waardoor die dingen stukgaan enzovoort, met alle frustraties bij het personeel van dien en met alle veiligheidsrisico's die daarmee gepaard gaan.

Ik heb één vraag voor u, minister: quousque tandem abutere patientia nostra? Wanneer zult u een oplossing op het terrein hebben? Tegen wanneer laat u die moeilijkheden achter u? Tegen wanneer zult u op het terrein voelbaar uw verantwoordelijkheid nemen?

De voorzitter: Mijnheer Van Malderen, in het parlement wordt alleen Nederlands gesproken – grapje. *(Gelach)*

Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik zou aan de heer Van Malderen kunnen zeggen: *nemo plus iuris transferre potest quam ipse habet*. *(Gelach)*

We hebben iets ontvangen in een bepaalde omstandigheid en we maken daar het beste van. Ik maak van dit publieke forum gebruik om te zeggen dat ik een pluim geef aan onze medewerkers in het monitoringsysteem van het elektronisch toezicht, want zij werken zich de naad uit het lijf. Ook de leidend ambtenaar en de equipe die nu voor continuïteit moeten zorgen, hebben zich echt met heel veel prioriteit op deze kwestie gestort.

Maar inderdaad, de aanbesteding, de procedure en het ingrijpen van de Raad van State zijn niet leuk, en we moeten zo snel mogelijk duurzaamheid, consistentie en stabiliteit in het systeem kunnen brengen.

Op uw vraag over permanenties of minimumdienstverlening, mijnheer Parys, kan ik in alle eerlijkheid het volgende antwoorden. Op het ogenblik dat we van onze mensen uitzonderingen moeten vragen en op het vlak van wagenpark, ICT, personeelsleden en materiaal nog bepaalde stappen moeten zetten, samen met het personeel, vind ik minimumdienstverlening niet echt het issue. Nu gaat het erom duurzaamheid, stabiliteit, degelijkheid te realiseren. Daar moeten we nu bepaalde zaken voor doen, en moet ik mee de verantwoordelijkheid voor nemen.

U hebt wel gelijk te verwijzen naar de adviezen van de Staatsveiligheid. Het klopt dat we de afspraak hebben gemaakt dat de mensen die met het monitoring-systeem werken, ook worden gescreend. Dat neemt uiteraard ook tijd in beslag, maar gelet op de omstandigheden en het delicate karakter van het werk, is dat meer dan verantwoord.

Mevrouw Schryvers, er zijn meerdere ICT-systemen betrokken. Sommige draaien op een federale server, andere zitten al in een vergevorderd stadium van migratie naar onze eigen Vlaamse hardware. Er zijn op dat vlak inderdaad onmiddellijk analyses gemaakt, procesanalyses, organisatieanalyses, om nieuwe software te laten maken en sommige stukken te upgraden. Dat werk zit voor de verschillende systemen in een andere fase, en soms moeten we daarvoor met de federale overheid afspreken. We hebben intussen een onderhoudsovereenkomst overgenomen, zodat we daar meer het stuur in handen hebben. Het is zeker ook een deel van de operationaliteit waarop we nu werken.

Lorin Parys (N-VA): Minister, zodra het personeelsbestand en de infrastructuur zijn wat ze moeten zijn – en dat alles is met de begrotingscontrole ook op de sporen gezet – vragen we u met aandrang ook werk te maken van afspraken over minimale dienstverlening met de vakorganisaties. Dat is immers een aspect van veiligheid, en daar mogen we absoluut niet op korten.

We vragen u ten slotte ervoor te zorgen dat de enkelbanden geen blok aan ons been worden, dat er een goede, nieuwe, snelle aanbesteding komt die ervoor zorgt dat we met moderne infrastructuur en apparatuur het stuk justitiële bevoegdheid dat Vlaanderen vandaag al heeft, op een geloofwaardige en degelijke manier kunnen uitvoeren.

Katrien Schryvers (CD&V): Strafitvoering is het sluitstuk van een geloofwaardige justitie. Voor het elektronisch toezicht vraagt dat voldoende middelen, materiaal, personeel, ICT. We weten echter dat elektronisch toezicht binnenkort ook als straf op zich kan worden uitgesproken. Dat betekent dat het aantal enkelbanden dat we

nodig hebben, nog zal stijgen. Als we allemaal achter die doelstelling staan van een correcte strafuitvoering als sluitstuk van justitie, dan roep ik u allemaal op er samen voor te zorgen dat voor de verschillende facetten van het elektronisch toezicht, dus zowel voor materiaal als personeel, voldoende middelen worden uitgetrokken.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van het gemengde waterpolo

ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de dreigende afschaffing van het gemengde waterpolo voor jongeren

ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van het gemengde waterpolo

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, een groep jonge meisjes in Vlaanderen en België zullen hun favoriete sport niet meer in competitieverband kunnen uitoefenen. Het gaat over waterpolo. Ik moet bekennen dat ik weinig affiniteit heb met waterpolo. Ik heb wel veel affiniteit met andere sporttakken, en ik weet hoe belangrijk sport is.

Ik weet hoe belangrijk het is voor de ontwikkeling van een jongere om zich aan te sluiten bij een sportclub, om te leren samen te winnen en verliezen, om bij een club terecht te komen waar je je thuis voelt en om jezelf te ontwikkelen en ontplooien.

Minister, ik heb ook affiniteit met gelijke kansen. Ik vind het onvoorstelbaar dat we vandaag in onze samenleving 170 meisjes het signaal geven dat, wegens enkele praktische redenen, en omdat ze een meisje zijn, er voor hen geen plaats meer is om in competitie hun sport uit te oefenen. Onvoorstelbaar!

Wat zijn die praktische redenen? De Belgische Zwembond – want die heeft die beslissing genomen, minister – heeft het eerst over de fysieke integriteit van de 11-jarige meisjes. Vanaf de leeftijd van 11 jaar zouden we jongens en meisjes niet meer in hetzelfde bad kunnen zetten en dezelfde sport laten uitoefenen.

We hebben ons oor te luisteren gelegd bij de sporters, de sportclubs, de mensen die dicht bij de sport staan. Niemand heeft weet van klachten. Niemand.

Een tweede reden die ter sprake kwam, is een verzekeringskwestie. Die verzekeringskwestie, waarover er nooit dialoog is geweest en waarover er nooit een debat heeft plaatsgevonden, was plots goed genoeg om die beslissing te nemen en dat signaal te sturen naar die meisjes.

Minister, mijn vraag is heel kort en duidelijk: wat zult u er als minister van Sport, ook als minister van Sport voor die meisjes, aan doen om ervoor te zorgen dat zij hun favoriete sport kunnen blijven uitoefenen in competitieverband? (*Applaus bij Groen, Open Vld en sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Geachte collega's, voorzitter, minister, ik had mijn actuele vraag ingediend aan het adres van uw collega, de minister van Gelijke Kansen. Want de gelijke kansen en gelijke rechten van meisjes staan hier op het spel. Als het van de Belgische Zwembond afhangt, kunnen ze niet meer deelnemen aan de

gemengde watersport. Dat vind ik ontoelaatbaar. In tijden waarin we de mond vol hebben van onze waarden en de gelijkheid van man en vrouw, zal iedereen die zaken voor ogen moeten houden. Ook de Zwembond, ook sportfederaties.

Het waterpolo kun je gerust een goed voorbeeld noemen van samen sporten tussen jongens en meisjes. Gebeurde het maar wat meer en wat vaker. Uiteraard altijd in de mate van het mogelijke, maar zoals collega Annouri het al stelde: dat is hier eigenlijk geen punt van discussie, wanneer we de sportfederatie en de meisjes aanhoren.

Dus, minister, ik richt mij nu tot de minister van Sport. Ik denk niet dat u iets hebt tegen meisjes die waterpolo spelen. En wellicht hebt u zelfs niets tegen meisjes die geen waterpolo spelen. Dan bent u dus toch wel de goede man om mijn actuele vraag aan te stellen.

Acht u het verdedigbaar dat de Zwembond dit afschaft, in het licht van de gelijkheid van man en vrouw en van het discriminatiebeginsel? (*Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen*)

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, collega's, sinds september al kunnen meisjes vanaf hun elfde niet langer in competitieverband waterpolo spelen in ons land. Zoals gezegd, heeft dat alles te maken met een beslissing van de Belgische Zwembond. Die heeft namelijk beslist dat er vanaf U13 geen gemengde jeugdcompetities meer mogen worden georganiseerd. Nochtans worden die vandaag altijd zonder problemen gemengd gespeeld om de heel eenvoudige reden dat er te weinig meisjes zijn om een aparte meisjescompetitie in te richten. Dat betekent dat de beslissing van de Belgische Zwembond eigenlijk het einde van waterpolo voor dames inluidt.

En alsof dat nog niet gek genoeg is, is de reden waarom ze dat doen al helemaal van de pot gerukt. Men vreest namelijk dat jongens vanaf hun twaalfde de meisjes zullen bepotelen in het zwembad. Het is eigenlijk wel straf dat de Belgische Zwembond al onze jongens vanaf hun twaalfde afschildert als potentiële viespeuken, vooral omdat daar geen enkele reden toe is. In de laatste 25 jaar – zo lang wordt waterpolo al gemengd gespeeld – waren er welgeteld nul klachten hierover.

We zitten vandaag dus met een sportbond die meisjes wil verbieden om te sporten, enkel en alleen omdat ze meisjes zijn. We zitten vandaag met een sportbond die zijn middelvinger opsteekt naar alle spelers, speelsters, ouders, trainers, clubs die zich dag na dag, jaar na jaar inzetten en investeren in de opleiding van onze jongeren, in hun vorming.

De voorbije dagen is er heel veel lawaai geweest in de pers over die knettergekke beslissing. Ik ben daar heel blij om. Ik ben ook heel blij dat ik hier vandaag niet alleen sta met mijn vragen en dat die bekommernis ook in dit parlement breed gedragen wordt geuit.

Alleen stel ik jammer genoeg vast dat de Koninklijke Belgische Zwembond en de bobo's van die zwembond in het bijzonder, niet echt geneigd zijn om hun koers bij te sturen en van gedacht te veranderen.

Minister, hoe kijkt u daartegenaan en welke uitweg ziet u?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, voor mij is het heel duidelijk: ik begrijp de beslissing niet en ik kan ze ook niet goedkeuren. Dat is het belangrijkste statement. (*Applaus*)

Ik zie andere competities, competities waar gemengde ploegen kunnen: korfbal. Ik zie competities waar er genoeg meisjes zijn om een aparte competitie voor de jeugd te houden zoals voetbal waar er ook gemengd wordt gespeeld bij de jeugd. Ik zie andere sporten die 'ruw' worden genoemd zoals rugby – ik zeg niet dat ze ruw zijn – waar er een gemengde competitie is. Waarom zou dat daar wel kunnen en bij waterpolo niet?

Als je zo'n onbegrijpelijke beslissing krijgt, moet je nagaan waarom die beslissing is genomen. Ik heb dus uitleg gevraagd aan de Vlaamse Zwembfederatie die ook lid is van de Koninklijke Belgische Zwembond. Blijkbaar is het effectief gestart met een verzekeringskwestie. De verzekeraar van de Waalse bond wil geen grensoverschrijdend gedrag verzekeren. Ik ken geen enkele federatie waar grensoverschrijdend gedrag of agressie op het veld tussen de spelers kan worden verzekerd. Het zou toch ook een verkeerd signaal zijn. Het geeft bijna het signaal dat de federatie alles heeft gedaan en alles heeft verzekerd: doe nu maar. Er zijn andere dingen die een federatie moet doen om grensoverschrijdend gedrag of om agressie op het speelveld te voorkomen. Ik vind dit geen reden.

De Vlaamse Zwembfederatie was tegen de maatregel op die vergadering. De Belgische vertegenwoordigers en de Waalse vertegenwoordigers hebben samen met tweederdemeerderheid beslist om de gemengde competitie te stoppen.

Ik wil het hier niet bij laten. Ik wil in eerste instantie contact opnemen met mijn Waalse collega. Ik zou dat al hebben gedaan, ware het niet dat in de Franse Gemeenschap er een wissel van de minister van Sport is. Ik denk dat ik sinds het weekend een nieuwe collega heb – ik weet niet of hij de eed al heeft afgelegd – Rachid Madrane. Ik zal zo snel mogelijk met hem contact opnemen om dit te bespreken, want misschien kunnen we samen een beter gedrag krijgen.

Mevrouw Brusseel, mijn collega Homans heeft mij al gemeld dat de genderkamer van de Vlaamse Ombudsdienst de zaak onderzoekt en de nodige bevraging zal doen. Mijn federale collega Elke Sleurs heeft het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen een opdracht gegeven om de zaak te onderzoeken. Ook daar zijn de nodige stappen gezet.

Zelfs als het niet lukt met mijn Waalse collega, wil ik met de Vlaamse bond terug aan tafel gaan zitten om ervoor te zorgen dat het aanbod voor jonge meisjes die waterpolo willen spelen, op een of andere manier in de toekomst wordt gegarandeerd. (*Applaus*)

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een sterk signaal aan die 170 meisjes.

Waterpolo is een sport die het de afgelopen jaren niet altijd makkelijk had. Er was twee jaar geleden al het probleem van de diepe baden waarmee de competitie een enorme dreun heeft gekregen en heel wat clubs naar tweede klasse moesten zakken, enkel en alleen omdat ze niet beschikten over een diep zwembad dat voldeed aan de normen die plots werden opgelegd, alsof clubs zelf druk kunnen uitoefenen op de lokale besturen om die zwembaden plots aan te passen.

Minister, het signaal dat u hier geeft, is een heel belangrijk signaal. Mijn vraag is of u nu in eerste instantie deze boodschap heel duidelijk zult overbrengen aan al die mensen die via Facebook, via sociale media en op andere manieren hun bezorgdheid hebben geuit? Wanneer zult u dat doen?

Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, ik heb een vraag voor u: hebt u voor het parlement een verzekering kunnen afsluiten voor grensoverschrijdend gedrag? Is dat al gelukt?

De voorzitter: Ik mag niet antwoorden op dit soort vragen, maar ik zal u dat schriftelijk laten weten.

Ann Brusseel (Open Vld): Dan zullen we het verder hebben over waterpolo. Minister, ik ben heel tevreden met uw antwoord en ik ben heel tevreden dat de twee ministers voor Gelijke Kansen op Vlaams en op federaal niveau het nodige zullen doen.

Een en ander doet me ook wel denken aan het nut van het decreet over meer evenwichtige participatie. Ik heb me net laten vertellen dat de Belgische Zwembond exclusief uit mannen bestaat. Ik denk dat het nuttig zou zijn om in al die federaties een evenwichtige participatie te hebben van mannen en vrouwen om een betere kijk te krijgen op bepaalde zaken eerder dan uit te gaan van het eigen gedrag wanneer men het heeft over grensoverschrijdend gedrag. De federatie zou er goed aan doen om haar beslissing te herzien, en ik ben blij met uw ondersteunende woorden.

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, u hebt een hartverwarmend en zeer sterk signaal gegeven aan alle betrokkenen, aan iedereen die bekommerd is om die meisjes en de waterpolosport. Ik ben u daar zeer dankbaar voor. We staan hier niet alleen mee, er loopt een onlinepetitie die internationaal wordt ondertekend. Vandaag heeft de absolute wereldtop, de Olympische kampioenen en wereldkampioenen, die petitie ondertekend en gezegd dat de beslissing van de Belgische bond ongelofelijk en onvergefelijk is. Ik ben heel erg blij met uw signaal. Ik vind het ook belangrijk om vast te stellen dat u vandaag al actief zult beginnen mee te werken met de Vlaamse federatie en haar Waalse tegenhanger aan een oplossing. De enige vraag die ik nog heb, is welke mogelijkheden het Vlaams regelgevend kader vandaag biedt om te werken aan dat plan B wanneer de Belgische bond niet zou willen bijdraaien.

De voorzitter: De heer Vandenberghé heeft het woord.

Steve Vandenberghé (sp.a): Minister, ik ben blij dat die vraag wordt gesteld, en ik wil de ernstige gevolgen van deze maatregel onderschrijven met een concreet voorbeeld uit de regio. De beslissing die hier vandaag voorligt, heeft enorme gevolgen voor clubs maar ook voor vrouwelijke sporters en leden. De Royal Ostend Swimming Club in Oostende telt bijna 120 waterpolospeelsters en -spelers uit Oostende en regio. De jeugd ploeg behaalde de laatste jaren schitterende resultaten. Vorig jaar werd U11 Belgisch kampioen en dit jaar doen ze met U11, U13, U15 en U17 mee met de absoluut Belgische top. Meisjes zijn in deze sport echter in de minderheid; momenteel spelen er in Oostende 15 getalenteerde meisjes. Over heel Vlaanderen spelen 170 meisjes mee in verschillende categorieën.

Met deze beslissing hebben die meisjes geen toekomst meer en gaat er ongelofelijk veel talent verloren binnen de waterpolosport. Wat me echter de grootste zorgen baart, is de discriminatie. Minister, deze beslissing is pure discriminatie, en daar ligt uw verantwoordelijkheid ten aanzien van de waterpolobond om dit hard aan te pakken. Dit is immers ontoelaatbaar.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. In deze zaak komen verschillende belangrijke principes samen zoals gendergelijkheid, vrijheid van vereniging, streven naar sport voor allen. Ik begrijp niet waarom een Belgische zwembondfederatie die gedurende een kwarteeuw wel gemengde sportwedstrijden organiseerde, dat plots verandert. Mijn vraag sluit aan bij de laatste vraag van de heer Anseeuw. Hoe kan het Vlaams regelgevend kader dit soort toestanden vermijden? Hoe kunt u in het nieuwe decreet over de sportfederaties dat we binnenkort verder bespreken in de commissie Sport, bijvoorbeeld binnen

het A tot Z-aanbod, werken aan een aanbod voor iedereen en dus dergelijke toestanden vermijden?

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Annouri, die verandering van de diepte kwam er niet zo plots. We hebben dat nog besproken op uw vraag, mijnheer Caron. Er was een periode van vijf jaar. De waterpoloclubs dachten dat het niet zo'n vaart zou lopen totdat het zover was.

Er zijn zaken die gebeuren zoals het moet en zaken die niet kunnen. Laat ons de twee scheiden. Het is niet de Vlaamse waterpolo- of zwembfederatie die hier in de fout is. Ik wil dat nog eens benadrukken.

Mijnheer Annouri, ik vond het belangrijk om mijn antwoord eerst hier in het parlement te geven. Volgens mij heb ik dat gedaan. We zullen daar verder wel rond communiceren. Het zal morgen te lezen en vandaag te horen zijn op verschillende websites. Ik denk dat het duidelijk is wat ik hiervan vind. Ik ben heel blij dat ik niet alleen door heel dit parlement duidelijk word gesteund, maar ook internationaal.

Mevrouw Brusseel, u vindt dat zulke bonden beter gemengd zouden zijn. Ik vind dat ook. Het gaat over competitie, over mannen en vrouwen, over jongens en meisjes. In elke sporttak zou een gedifferentieerde raad van bestuur beter zijn. Ik wil zoiets nooit op basis van kenmerken gaan beslissen.

Mijnheer Poschet, ik kom bij het nieuwe decreet. Vandaag is de ondersteuning van een federatie alleen gebaseerd op het aantal leden. Ik wil good governance toepassen bij de beoordeling van de federaties in de toekomst. Ik ga niet zeggen dat de man-vrouwverhouding daarvan een onderdeel vormt. Ik ga dat verder bekijken. Ik heb daarover een studie besteld. Goed bestuur zal een onderdeel vormen van dat geheel. Daar valt echt nog wat aan te sleutelen in sommige federaties.

Tot slot, een vraag die verschillende keren terugkwam. Aan de Belgische federaties heb ik natuurlijk niets te zeggen. Aan de Vlaamse Zwembfederatie kunnen we wel regels opleggen. Er is vandaag al het decreet, waarin staat dat er geen uitsluiting kan gebeuren van mensen die aan sport willen doen. Hier gebeurt dat wel, dus zijn ze niet conform het decreet. U zei het zelf: een aanbod van A tot Z, van jong tot oud, van man tot vrouw enzovoort is uitdrukkelijk ingeschreven in het decreet dat we morgen in de commissie zullen behandelen – ik weet niet of we het ook bespreken. Het is daar een element van. Daar kunnen we een kapstok vinden, maar het staat dus al in het decreet.

Imade Annouri (Groen): Wij zullen dit blijven opvolgen. Dat spreekt voor zich. Ik vind het goed, zoals de heer Anseeuw zei, dat we hier met meerdere mensen van voren staan, dat er op de banken meerdere interveniënten waren en dat dit buiten het parlement heel hard leeft.

Dit gaat niet alleen over waterpolo. Dit gaat over jonge meisjes die het signaal krijgen dat ze puur en alleen omdat ze een meisje zijn, hun favoriete sport niet kunnen uitoefenen. Als Vlaams Parlement kunnen we niet anders dan een heel duidelijk signaal geven aan elke jongen en elk meisje in onze samenleving dat we ervoor zullen zorgen dat zij haar favoriete sport zal kunnen blijven uitoefenen. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Ann Brusseel (Open Vld): Ik zou willen afsluiten met een boodschap voor de Belgische Zwembond. We hebben goed gediscussieerd onder elkaar, maar ik wil nu de woorden van een speelster citeren, Sterre, ze kan het beter zeggen dan wij. Het gaat over haar hobby. "Dat ze wel eens harder boven water kunnen slaan of ons aanraken onder water zoals de bond nu blijkbaar vreest, is een drogreden. Ik heb daar nooit problemen mee gehad. Ja, het is een contactsport, maar meisjes kunnen dat heus wel aan."

Wel, heren van de Zwembond, meisjes kunnen dat aan en meisjes kunnen veel meer dan dat ook aan. Het wordt tijd dat u hen als sportvrouwen respecteert. *(Applaus bij Open Vld, N-VA, CD&V, sp.a en Groen)*

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, ik leer uit uw antwoord dat er een perspectief is op een oplossing. Ik leer ook dat u daar uw schouders zeer actief wilt onderzetten. Ik waardeer dat heel erg want dat is erg belangrijk. Dit weekend nog kwamen meisjes zoals Evi, Merlijne, Laura en Sam naar me toe, en ze zeiden: 'Wij zijn geen doetjes. Wij beginnen niet te wenen wanneer we een duw of een trek krijgen.' Maar ze krijgen wel de tranen in de ogen wanneer ze vaststellen dat een bobo uit Brussel beslist dat hen niet alleen hun sport worden afgenomen, maar ook hun vrienden. Collega's, dat iemand onze meisjes wil verbieden om te sporten enkel en alleen omdat ze meisjes zijn, kunnen we nooit aanvaarden. *(Applaus bij Open Vld, N-VA, CD&V, sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het ontslag van een topmanager van de vzw Locate in Limburg, onderdeel van het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, ik begin met een korte historiek. Eind 2012 kondigt Ford aan om de Genkse vestiging te sluiten. Halverwege 2013 wordt een SALK-uitvoeringsplan uitgerold om die economische klap voor onze provincie op te vangen. Eind 2014 sluit Ford definitief de deuren in Genk waardoor meer dan achtduizend mensen hun job verliezen. Om op korte termijn nieuwe werkgelegenheid te creëren, wordt een nieuwe vzw opgericht, Locate in Limburg, om buitenlandse investeringen aan te trekken. Maar al vanaf het begin loopt het mis. De directeur neemt al kort na de oprichting van de vzw ontslag. Vorige week neemt ook diens opvolger al ontslag. De reden daarvoor zou de aanhoudende onenigheid zijn met die andere Limburgse investeringsmaatschappij, de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM). Er werd daarbij zelfs gezegd dat Locate in Limburg nog geen enkel dossier afgerond zou hebben en nog geen enkele investeerder naar Limburg zou hebben gehaald.

Minister, u zult wel toelichten of dat inderdaad zo is, maar in elk geval blijken organisaties die elkaars partner zouden moeten zijn om inderdaad werkgelegenheid naar de provincie te halen, niet elkaars partners maar elkaars concurrenten te zijn. Locate in Limburg krijgt subsidies van de Vlaamse overheid. U hebt zelfs onlangs nog meer werkingsmiddelen aan die vzw gegeven. De vraag moet dus worden gesteld of de belangrijke doelstelling van die vzw, het naar Limburg halen van buitenlandse ondernemingen, wel zal kunnen worden gerealiseerd als het cruciale aanspreekpunt daarvoor, Locate in Limburg, voortdurend negatief in het nieuws komt met allerlei ontslagperikelen.

Minister, hoe beoordeelt u de werking van Locate in Limburg? Hoe beoordeelt u vooral de gevolgen voor die werking van het ontslag van alweer een nieuwe directeur, de tweede directeur? Nu moet een derde directeur worden aangesteld in twee jaar tijd. Hoe beoordeelt u de werking van deze vzw?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil eerst en vooral duidelijk stellen dat Locate in Limburg uiteraard door een raad van bestuur wordt aangestuurd, maar ook door het management van Locate in Limburg.

Ja, wij geven subsidies vanuit de Vlaamse Regering. Daarom heb ik er ook op aangedrongen dat we een protocol zouden maken voor de belangrijkste deelnemers bij het aantrekken van investeringen: Flanders Investment and Trade (FIT), het Vlaams Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO), en Locate in Limburg. Zo moeten we niet discuten over wie de pluimen op zijn hoed mag steken als er in Limburg een investering vanuit het buitenland wordt aangetrokken. We moeten ons vooral samen inzetten om die investeringen aan te trekken. Het heeft geen belang wie welk werk doet om maximaal investeringen naar Limburg te krijgen. Dat protocol is afgesloten.

Ik wil reageren op het ontslag van de algemeen directeur. Ik heb aan VLAIO en in overleg met minister-president Bourgeois aan FIT gezegd dat indien er nu tijdelijk een hiaat is, zij dat mogelijke hiaat kunnen opvolgen. Zij hebben van mij de opdracht gekregen om mogelijke tekorten door het opstappen van de algemeen directeur op te vangen.

Door het bestaande protocol moet het niet zo moeilijk zijn om voorlopig verder te doen totdat er een nieuwe algemeen directeur wordt aangesteld. Het is natuurlijk aan de raad van bestuur om de procedure zo snel mogelijk te openen. Ik heb begrepen dat die ondertussen is samengekomen en dat men zal zoeken naar een nieuwe algemeen directeur. Het is aan hen om die stappen te zetten en ervoor te zorgen dat de continuïteit wordt verzekerd.

Gezien het aanbod en de mogelijkheden die het Agentschap Innoveren en Ondernemen en FIT krijgen, ga ik ervan uit dat alles bij elkaar de schade ten gevolge van dit ontslag beperkt kan worden. Wellicht zal er een beetje vertraging zijn en zijn er hier en daar mensen in hun netwerk die wellicht beter door de algemeen directeur dan door iemand anders worden benaderd. Fundamenteel mag dat gezien de huidige situatie echter niet zijn.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Ik ben het met u eens dat de werking van de vzw gecontinueerd moet worden, des te meer aangezien we een SALK-uitvoeringsplan hebben dat loopt over de periode 2013-2019. We zijn dus momenteel halverwege. We moeten vaststellen dat concrete resultaten, vooral inzake werkgelegenheid, toch nog veel te veel uitblijven. Als we nieuwe werkgelegenheid naar Limburg willen halen, dan hebben we op korte termijn nood aan nieuwe investeringen van binnenlandse maar vooral ook buitenlandse ondernemingen. In bijvoorbeeld Nederlands-Limburg gebeurt dat volop. In Vlaams-Limburg gebeurt dat nog veel te weinig. Daar zijn ongetwijfeld een aantal oorzaken voor, maar een daarvan is onder meer de versnippering. Er zijn te veel organisaties met te veel verschillende dingen bezig: het Agentschap Ondernemen, LRM, FIT, Locate in Limburg enzovoort. Die werken elkaar blijkbaar tegen in plaats van volop samen te werken. We hebben nood aan een betere coördinatie en een betere samenwerking. We hebben nood aan nieuwe investeringen door nieuwe projecten. We hebben vooral ook nood aan nieuwe investeringen op de Ford-terreinen, die belangrijke site op een cruciale ligging in het midden van Limburg.

Minister, de Vlaamse overheid is sinds 1 januari 2016 eigenaar van die Ford-terreinen. Hoe zit het met de ontwikkeling van de terreinen en het aantrekken van kandidaat-investeerders?

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Locate in Limburg moet inderdaad op zoek naar zijn derde directeur in nauwelijks twee jaar tijd. Is het toeval of een uiting van een dieperliggende malaise? Als ik de berichtgeving lees van de voorbije twee jaar over de verschillende organisaties, dan vrees ik dat vooral het tweede het geval is.

Ik heb een duidelijke vraag, minister. U hebt de voorbije tijd meer werkmiddelen beloofd aan Locate in Limburg. Wat zult u doen om ervoor te zorgen dat de verschillende organisaties beter samenwerken - want dat verdient Limburg?

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

Jos Lantmeeters (N-VA): Ik wil een lans breken voor Locate in Limburg en ik verwijs naar de beslissingen van de taskforce, waarin heel duidelijk het belang en de positieve bijdrage van Locate in Limburg werden bevestigd. Ik verwijs ook naar het persartikel van Indra Dewitte van december 2015 waarin heel duidelijk staat dat Locate in Limburg wel goed werk levert. Ik pleit voor continuïteit.

Ik wil gerust zeggen dat ik het jammer vind dat Rudi Weekers ontslag heeft genomen, temeer omdat die man ook verantwoordelijk is voor de vele goede werken die zijn verricht. Als er sprake zou zijn van machtsspelletjes, dan is dat erg kinderachtig. Ik vraag u dan ook om alles in het werk te stellen om die machts-spelletjes te voorkomen. Ik vraag u om buiten het protocol dat is afgesloten, ook structureel te willen bijdragen zodat Locate in Limburg kan blijven werken. Ik vraag u ook om de mogelijkheid te onderzoeken om de heer Weekers aan het werk te krijgen en te houden, als dat mogelijk is. Als dat niet mogelijk is, dan is dat alleen maar jammer. Ik vraag u om alles in het werk te stellen om het goede werk van Locate in Limburg voort te zetten en de machtsspelletjes uit te sluiten.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Het is inderdaad jammer dat door de negatieve berichtgeving een heel goed project in een negatief daglicht wordt gesteld. Voor wie nog zou twijfelen aan het nut van Locate in Limburg: in de periode 2010-2015 stond Limburg op de laatste plaats van provincies met slechts 26 gewonnen leads ten opzichte van 89 gewonnen leads in Antwerpen.

Dus, minister, het nut van Locate in Limburg wordt door zo goed als niemand in twijfel getrokken. De continuïteit is heel belangrijk. Dat neemt niet weg dat moet worden geoptimaliseerd waar nodig. Het bestaande protocol loopt goed en de samenwerking verloopt zeker goed, maar er is nog een missing link wat FIT betreft. Er werd opgemerkt dat het jammer is dat Locate in Limburg niet samen met FIT op roadshows zal gaan, want daardoor dreigen ze extra leads mis te lopen. Kan het protocol herbekeken worden om de missing link met het FIT aan te scherpen?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, minister, ik ben blij dat ook minister Schauvliege aanwezig is, dat versterkt alleen maar mijn betoog. Vandaag hebben we in Limburg absoluut geen probleem aan de aanbodzijde. Er zijn voldoende beschikbare industrieterreinen: meer dan 1000 hectare ligt vandaag braak. Morgen kan een fabriek zich daar vestigen en jobs creëren. We moeten er ook absoluut op inzetten om die acquisitie te doen lukken. En dan heb ik het nog niet gehad over de leegstaande Ford-terreinen, die hopelijk snel in ontwikkeling gaan.

Het is daarom uitermate belangrijk dat Locate in Limburg geen vertraging oploopt nu de directeur zijn ontslag heeft gegeven. Welke garanties kunt u nu geven dat de werking van Locate in Limburg niet zal vertragen, maar zal versnellen, zodat we de meer dan 1000 hectare braakliggende industrieterreinen in Limburg snel kunnen opvullen met bedrijven om zo de noodzakelijke jobs in de provincie te kunnen realiseren?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, minister, bij het begin van de vergadering gebruikten we even het beeld van Deng Xiaoping: "Het maakt niet uit of de kat wit of zwart is, als ze maar muizen vangt." Nu zitten we in Limburg met een kater door het ontslag van Rudi Weekers, iemand die ik ken als een vakman, als een stielman, als een uitstekende kracht.

De heer Lantmeeters suggereerde het al: praat met de man, al was het maar om dat ongenoegen ook tot bij u te krijgen en te weten wat er precies speelt. De boodschap moet dezelfde zijn, of het nu gaat over Locate, over LRM of over FIT. Al die instanties hebben één doel: bedrijven aantrekken en zo jobs creëren om de toekomst van onze provincie veilig te stellen. Dat is de doelstelling.

Maar ze moeten niet bezig zijn met stechelen tegen elkaar, want dat gebeurt nu, en dat is zinloze energie!

Minister Philippe Muyters: Dames en heren, ik heb nog een paar reacties.

Mijnheer Janssens, u zegt dat ze niet succesvol zijn, maar ik hoor mevrouw Christiaens en de heer Lantmeeters zeggen dat ze goed bezig zijn, dat er al buitenlandse investeringen zijn aangetrokken en dergelijke meer. *(Opmerkingen van Chris Janssens)*

Uiteraard kunnen we daar de discussie over voeren. Voor mij is het, zoals de heer Keulen zegt, niet belangrijk wie de pluimen op zijn hoed steekt, het is vooral belangrijk dat de investeringen in Limburg er komen. En ik merk dat er een nieuwe wind waait, zowel in Limburg als in de Kempen. Het laatste jaar konden we verschillende buitenlandse investeringen en realisaties aankondigen. Er waait een heel andere wind dan in het verleden.

Mijn volgende opmerking betreft de Ford-terreinen. We hebben het er in de commissie al over gehad. Er worden heel wat stappen gezet voor sanering en voor ontwikkeling. Ik wil er graag meer in detail op ingaan in een van de volgende commissievergaderingen indien u daar een vraag om uitleg over stelt. Ik kan u vertellen wat de stand van zaken is, hoever we staan. Over alles wat aan de gang is, heb ik recent nog een toelichting gegeven in de commissie.

We moeten inderdaad de continuïteit garanderen, dat heb ik in mijn antwoord heel duidelijk gezegd. De continuïteit moet nu gegarandeerd kunnen worden, want in de raad van bestuur zitten het Agentschap Innoveren en Ondernemen en een vertegenwoordiger van FIT. Na overleg met de minister-president, die verantwoordelijk is voor FIT, kan ik u zeggen dat we aan beide organisaties en de leden van de raad van bestuur zeggen dat als er nu een hiaat komt door het vertrek van de heer Weekers, het mee opgevuld kan worden door de twee organisaties, om ervoor te zorgen dat de schade zo klein mogelijk is en de continuïteit zo goed mogelijk gerealiseerd wordt. Ik meen dat we daarmee de continuïteit kunnen garanderen.

Dat is voor mij trouwens de essentie. Ik hoorde de heer Danen vragen hoe er een betere organisatie komt, een betere samenwerking waarbij men stopt met elkaar vliegen af te vangen. FIT en het Agentschap Innoveren en Ondernemen hebben van ons duidelijk de boodschap gekregen dat we een protocol hebben gesloten. Als we Hermes-middelen inzetten voor Locate in Limburg, dan wil ik niet dat er dubbel werk gebeurt, maar dan wil ik afspraken in het belang van Limburg. Er moet één aanspreekpunt zijn zodat men weet wat bij wie gebeurt.

En natuurlijk moet FIT een en ander doen in het belang van Locate in Limburg. En natuurlijk moet het Agentschap Innoveren en Ondernemen beschikbaar zijn voor het aantrekken van investeringen. Dan moeten er wel goede en sterke afspraken zijn. Ik ga ervan uit dat dit in het protocol op een goede manier

beschreven is en dat we daarmee echt verder kunnen. Dat protocol is er nog niet zo lang, maar ik denk dat we effectief de nodige stappen hebben gezet.

De voorzitter van LRM zit ook in Locate in Limburg. Ik ken de man persoonlijk al lang, en ik kan me niet van de indruk ontdoen dat hij niet iemand is die ginder zus zal zeggen en daar zo zal zeggen. Als het nodig is, kan een gesprek gevoerd worden tussen Locate in Limburg en de LRM. Ik ga er echter van uit dat de zaak wel op een volwassen manier ter plaatse geregeld kan worden.

Collega Lantmeeters, u vraagt of ik geen gesprek kan voeren met de heer Weekers. Collega Keulen vraagt dat ook. Een gesprek wil ik graag voeren, maar ik voer nooit een gesprek om iemand te houden, want dat is niet mijn rol. De raad van bestuur aanvaardt al dan niet een ontslag. De dag dat ik mij in de plaats van de raad van bestuur stel, ben ik verkeerd bezig, denk ik. Ieder zijn verantwoordelijkheid. Ik wil wel gerust, zoals collega Keulen ook aangeeft, een gesprek voeren om na te gaan waar het is misgelopen en of ik als overheid nog iets kan aanpassen op de ene of andere manier. Dat lijkt mij wel nuttig en dat wil ik wel doen, maar ik zal niet proberen een ontslag ongedaan te maken, want dat is een verantwoordelijkheid van de raad van bestuur. Als iemand een verantwoordelijkheid heeft gevraagd en de raad van bestuur doet dat, dat moet die zijn verantwoordelijkheid ook nemen, en niet opnieuw doorgeven aan de minister.

Als conclusie denk ik dat we met Locate in Limburg verder moeten op een zeer positieve manier, in samenwerking met het Agentschap Innoveren en Ondernemen en met FIT. Als het nodig is om met LRM verder gesprekken te voeren, moet en zal dat ook gedaan worden. Of dat nog tot iets moet leiden, zullen we dan wel zien. Ik ben graag bereid om de heer Weekers te spreken om te horen of er dieperliggende punten zijn die ik als Vlaamse overheid en medefinancierder van Locate in Limburg moet doen om het uiteindelijke doel, met name investeringen aantrekken in Limburg, nog beter te realiseren.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Ik sluit mij aan bij de woorden van lof en dank voor Rudi Weekers. Ik wens hem verder nog veel succes, en ik wens ook zijn opvolger als nieuwe directeur van de vzw veel succes. Als we het ondernemerschap in Limburg willen stimuleren, als we willen inzetten op groei door innovatie en internationalisering zodat buitenlandse ondernemingen zich inderdaad in onze provincie komen vestigen, hebben we nood aan een slagkrachtige organisatie, dan hebben we nood aan een efficiënte werking en vooral samenwerking, dan hebben we ook nood aan een daadkrachtige Vlaamse Regering die de touwtjes stevig in handen neemt.

Dus, Limburg rekent op u, minister. We hebben van dat alles op dit moment veel te weinig. Steek een tandje bij, Limburg rekent op u. De beloftevolle woorden van de vorige en deze Vlaamse Regering moeten nu eindelijk omgezet worden in concrete daden.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de reductie van de uitstoot van broeikasgassen, naar aanleiding van de eerste Vlaamse klimaattop

ACTUELE VRAAG van Joris Vandenbroucke aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de ambities met betrekking tot een groener openbaar vervoer, naar aanleiding van de Vlaamse klimaattop

ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de aangekondigde Vlaamse klimaatmaatregelen, naar aanleiding van de eerste Vlaamse klimaattop

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege en door minister Weyts.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, het klimaat is hot, letterlijk en figuurlijk. Er wordt gelukkig ook beleid rond gevoerd, want het is bijzonder belangrijk. Het gaat over het redden van onze planeet voor onze kinderen en kleinkinderen.

Er wordt een beleid gevoerd dat ervoor zal zorgen dat we, als we nog één tandje bijsteken, in 2020 de doelstellingen halen. Ondertussen is in Parijs een akkoord gesloten met een scherpere doelstelling die ervoor moet zorgen dat onze planeet maar met maximum anderhalve graad opwarmt. Dat vergt extra beleid, extra inspanningen.

Ik heb gemerkt dat deze Vlaamse Regering daarvan werk wil maken. Minister Schauvliege legt 300 miljoen euro extra op tafel om een klimaatbeleid te voeren. Gisteren werd een klimaatop georganiseerd door de minister-president en minister Schauvliege. Ik merk dat daar creatieve voorstellen uit voortkomen, creatieve voorstellen die voornamelijk gaan over de wijze waarop onze gezinnen en bedrijven klimaatvriendelijker moeten werken en leven.

Ik hoor de minister-president pleiten voor compacter wonen, voor een kilometer-heffing voor personenwagens enzovoort. Heel nuttige ideeën en initiatieven zijn dat, maar ik hoop dat de Vlaamse overheid zelf ook een voorbeeldrol kan spelen, dat we ervoor zorgen dat al onze scholen en onze sociale woningen energiezuinig zijn, dat er straks alleen nog maar energiezuinige bussen van De Lijn rondrijden. In Frankrijk en Nederland zullen in 2025 alleen nog energiezuinige bussen het terrein op mogen. In Vlaanderen mogen we niet achterblijven. Minister, wat zult u doen om ervoor te zorgen dat Vlaanderen zelf een voorbeeldrol kan spelen en invullen inzake klimaat?

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Voorzitter, ministers, collega's, enkele weken geleden heb ik u ondervraagd over de vergroening van de busvloot van De Lijn. Ik deed dat omdat ik had vastgesteld dat de 238 nieuwe bussen die u hebt aangekocht, allemaal dieselbussen zijn. Ik had u voorgesteld dat in een toekomstige bestelling het aandeel milieuvriendelijke bussen – hybride bussen, waterstofbussen, elektrische bussen – zou worden opgetrokken, zodat we tegen 2030 de klassieke dieselmotor kunnen bannen uit de busvloot van De Lijn. De reden waarom ik dat doe, is heel eenvoudig: onze bussen malen 525.000 kilometer per dag af. Ze stoten CO₂ uit, wat slecht is voor het klimaat, ze maken lawaai en stoten fijn stof uit, wat niet goed is voor de volksgezondheid.

Minister, u gaf toen een zeer duidelijk, maar ook zeer ontgoochelend antwoord. U zei: dat zijn allemaal zotternijen, ik doe daar niet aan mee. Mijn ontgoocheling is inmiddels weggeslikt, maar wie hoorde ik gisteren op de radio met goed nieuws? Het was u, minister Schauvliege. U zwaait met 300 miljoen euro extra middelen en u sprak: we gaan die middelen ook inzetten om de busvloot van De Lijn te vergroenen. U sprak ook uw vertrouwen uit in minister Weyts en zei: de bevoegde minister zal kijken wat mogelijk is.

Wel, minister, ik sta hier opnieuw en stel u dezelfde vraag: hoeveel middelen gaat u investeren in de vergroening van het bussenpark van De Lijn? Tegen wanneer acht u het mogelijk om een volledige omslag te maken naar een groenere busvloot?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Ministers, gisteren hadden we de fameuze Vlaamse klimaatop. Ik had mijn actuele vraag gesteld aan de minister-president en vind het jammer dat hij hier geen antwoord komt geven. Misschien is het wel wat druk, maar hij kon gerust een gecoördineerd antwoord geven aan ons alle drie, want hij was de voorzitter van de Vlaamse klimaatop. Het is een goede zaak dat een regeringsleider een klimaatdebat naar zich toe trekt, maar hij mag dan ook het debat in het parlement niet mijden.

Minister Schauvliege, uw mantra van de voorbije jaren was: we doen het heel goed in Vlaanderen, we zitten op schema en er is geen vuiltje aan de lucht. De verdienste van deze klimaatop is dat eindelijk wordt erkend dat het beleid grondig moet worden bijgestuurd.

De minister-president heeft gisteren terecht de grote woorden niet geschuwd. Hij sprak over een aantal versnellingen hoger schakelen. Hij sprak over het doorbreken van taboes. Allemaal heel goed, maar wat betekent dat concreet? Wat mogen we van de regering verwachten? Gaat de regering in november 2016 met een plan komen waarmee we tussen 2017 en 2030 onze klimaatdoelstellingen kunnen halen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik zal antwoorden op de vragen van de heren Bothuyne en Sanctorum; minister Weyts zal antwoorden op de vragen van de heer Vandenbroucke.

Mijnheer Bothuyne, het klopt dat de Vlaamse overheid het goede voorbeeld wil geven. We willen met ons voertuigenpark het goede voorbeeld geven om de CO₂-uitstoot te verminderen en om onze gebouwen energie-efficiënter en energiezuiniger te maken. We hebben al een aantal goede voorbeelden. Ik denk aan projecten binnen de Vlaamse Milieumaatschappij, maar ook bij de VDAB. Ik geef maar een paar voorbeelden, maar er zijn er nog meer.

Wat hebben we nu gedaan? Om zelf het goede voorbeeld te geven, om ervoor te zorgen dat dat heel concreet wordt, is er een interdepartementale werkgroep opgericht. Alle departementen en beleidsdomeinen hebben daarin mensen afgevaardigd. Die zijn nu al aan het werk. Ze zijn concrete bijkomende maatregelen aan het oplijsten. Het lijkt misschien eigenaardig, maar een van de knelpunten blijkt het feit te zijn dat er eigenlijk niet zo veel data voorhanden zijn. Als je een doelstelling wilt opleggen, moet je natuurlijk goed weten wat onze gegevens zijn qua uitstoot en verbruik nu, en waar we heen willen. Dat is een van de knelpunten waaraan op dit moment wordt gewerkt. Het is de bedoeling dat we snel naar heel concrete actieplannen gaan, waar dus ook concrete engagementen in zitten per beleidsdomein. We willen dus echt wel werk maken van dat goede

voorbeeld. Dan gaat het natuurlijk over de overheidsgebouwen, maar het gaat ook zoveel ruimer. U hebt zelf ook het onderwijs genoemd. Dat is ook een van de voorbeelden waarvoor we gaan.

Dat zal natuurlijk binnen de budgetten van die diverse beleidsdomeinen gebeuren, maar ik sluit ook niet uit dat een aantal voorgestelde projecten in aanmerking zouden komen om te worden betaald of ondersteund met die 300 miljoen euro die we hebben vrijgemaakt. Daarover moet de Vlaamse Regering nog beslissen. U weet immers dat het ook een engagement in het Vlaamse regeerakkoord is dat we prioritair ook inzetten op gebouwen, en als het over gebouwen gaat, dan heeft dat daar natuurlijk alles mee te maken.

Mijnheer Sanctorum, u vraagt wat er nu concreet gaat gebeuren. U doet alsof er gisteren spectaculaire nieuwe dingen zijn gezegd. We hebben altijd gezegd dat we op schema zijn om onze doelstelling voor 2020 te halen, maar dat we het moeilijk zullen hebben om die van 2030 en 2050 te halen. Dat is ook gisteren herhaald, en dat is ook nooit anders geweest. Het is inderdaad de bedoeling van deze klimaattop dat we ook bijkomende maatregelen gaan oplijsten, per beleidsdomein. Elke minister zal de komende weken en maanden dus rondetafels organiseren. Je kunt natuurlijk van bovenaf een aantal maatregelen voorstellen, maar het is belangrijk dat er participatie en inspraak is, dat iedereen mee kan participeren en ook mee engagementen op zich kan nemen. We weten natuurlijk nog niet wat concreet onze doelstelling als lidstaat is. Dat weet u ook. De Europese Commissie zal pas medio dit jaar met een voorstel komen. Dat moet dan nog definitief worden goedgekeurd. We denken dus dat we pas tegen eind 2016 onze concrete doelstellingen voor 2030 zullen kennen. De Europese Commissie heeft ook een werkparcours opgesteld, heeft ook gevraagd dat de diverse lidstaten in 2017 met een eerste ontwerp van klimaatplan en energieplan naar de Commissie zouden gaan. Dat is ook wat wij, uiteraard als lidstaat België, zullen doen, en waaraan we ook als Vlaamse overheid zullen meewerken.

Wat er in november uit die Vlaamse klimaatop komt, zullen dus de bouwstenen zijn voor een nieuw Klimaatbeleidsplan. Ons huidige Klimaatbeleidsplan loopt van 2012 tot 2020. Het volgende Klimaatbeleidsplan zal dus de periode 2020-2030 betreffen. We willen echter ook al verder kijken. U weet dat we een transversale nota hebben, waarin ook al richting 2050 wordt gekeken. Het is ook onze bedoeling dat we ook al op langere termijn die klimaatvisie gaan uitwerken in de Vlaamse Regering.

Dat is onze manier van werken. We hebben dat ook in het verleden gedaan en we zullen dat ook in de toekomst doen. Het is goed dat we het positieve momentum vastnemen dat ook is gecreëerd door Parijs, dat we daar ook samen voor gaan. Daarom hebben we gisteren de aftrap voor de klimaatop gegeven. We zullen daar de komende weken ook hard aan voortwerken, zodat we in november met bijkomende concrete voorstellen en engagementen van alle actoren op het vlak van het klimaat en ver daarbuiten zullen komen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid, wij investeren meer dan ooit in de vloot van De Lijn. Er gaat 400 miljoen euro enkel naar rollend materieel. We investeren 150 miljoen euro in bussen alleen. We gaan ook heel veel investeren in trams. Die zijn natuurlijk bij uitstek zeer milieuvriendelijk. U verwijst naar Nederland, maar het gras is niet altijd groener aan de overkant. Volgens de meest recente cijfers, van 2014, is met betrekking tot het voertuigenpark in Nederland 2 procent elektrisch en hybride. Bij ons is dat bijna 12 procent. Het is dus niet per definitie altijd beter in Nederland. Het voetbal is daar niet de enige uitzondering op: ook qua hybride en elektrische voertuigen doen wij het beter.

Dan is er het aspect dat het in Nederland misschien iets eenvoudiger is om die doelstelling op te leggen want daar is het geprivatiseerd. Ik weet niet of u daar een voorstander van bent. De politieke overheid kan in dezen wel opleggen dat men in 2025 allemaal elektrisch of hybride moet rijden, maar als je als overheid daar geen eurocent aan moet uitgeven maar de private dienstverleners moeten dat organiseren, is dat wel een iets gemakkelijkere positie dan die waar wij inzitten. Wij moeten van overheidswege de volledige factuur betalen.

Dat neemt niet weg dat wij meer bussen willen laten rijden en groene bussen willen laten rijden. In de toekomst gaan we dus verder in de vergroening van ons wagenpark. Europees hebben we al het voortouw genomen met de 12 procent. Dat is al een opstap. We gaan op dat elan door. Ik hoop ook aanspraak te kunnen maken op extra middelen zodat ik de inspanning nog kan versterken om naar meer en groener openbaar vervoer te gaan. Eerlijkheidshalve moet ik eraan toevoegen dat je een zekere substitutie hebt, want voor 1 euro die je kunt investeren in een heel groene dieselbus staat 35 cent in een elektrische bus. U doet een beetje meewarig over dieselbussen, maar dieselbussen met euronorm 6 zijn 80 procent groener dan de vorige levering. Omdat je met een kostprijs van bijna maal drie zit voor een elektrische bus ten opzichte van groene dieselbussen met euronorm 6, moet je wel de afweging maken als je meer openbaar vervoer wilt aanbieden, wat op zich milieuvriendelijk is, hoe groen je je wagenpark maakt. Dat is een zekere substitutie die je moet maken. We doen dat dus weloverwogen. We hebben vandaag geen lessen van Nederland te leren. We delen alleszins de ambitie om te gaan naar een groener wagenpark.

Robrecht Bothuyn (CD&V): Ik dank de ministers voor de antwoorden. Het is goed dat met de interdepartementale aanpak aan elk bevoegdheidsdomein wordt gevraagd om zijn bijdrage te leveren om ervoor te zorgen dat de Vlaamse overheid zelf een voorbeeld is als het gaat over klimaatvriendelijkheid. Ik hoor minister Weyts heel graag zeggen dat hij ambities heeft inzake vergroening. We kunnen nog iets concreter en straffer zijn. De Nederlanders doen het, de Franse doen het. Wij als Vlamingen moeten niet achterblijven. We moeten vooruitkijken, niet achteruit.

Maar er is meer overheid dan alleen de Vlaamse overheid. We hebben ook onze 308 lokale besturen die op dit moment bijna allemaal bezig zijn met het uittekenen van een eigen energie- en klimaatbeleid, vele in het kader van de burgemeestersconvenant. Minister Schauvliege, het is nuttig dat de lokale besturen ondersteuning krijgen vanuit Vlaanderen in een partnerschap om samen het goede voorbeeld te geven als het over klimaat gaat. Zult u werk maken van een ondersteuning van onze lokale besturen in dezen? (*Applaus bij CD&V*)

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik stel vast dat uw toon al heel wat milder en voluntaristischer is dan zes weken geleden. Als vandaag het bussenpark van De Lijn 12 procent milieuvriendelijke bussen telt, dan is dat omdat uw voorgangers, onder andere voormalig minister Van Brempt maar ook voormalig bevoegd minister Crevits, hybride bussen en elektrische bussen hebben besteld. Dat hebt u tot op de dag van vandaag nog niet gedaan. Op dat vlak staat de teller voorlopig nog op nul.

Maar ik hoor u zeggen: we willen het bussenpark verder vergroenen. Ik heb een zeer concrete vraag voor u, minister. Op 17 juli vorig jaar, toen een deel van de bestelling is goedgekeurd door de regering, is de opdracht gegeven aan De Lijn om te onderzoeken op welk manier de waterstofbussen en de elektrische bussen kunnen worden ingeschakeld in de bussenvloot. Is dat onderzoek al afgerond? Wat zijn de conclusies daaruit? Mogen wij een zeer concreet plan verwachten dat ervoor zorgt dat die omslag wel degelijk wordt gemaakt?

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Het gaat hier vooral over de isolatie van overheidsgebouwen en de vergroening van het bussenpark. Dat is

allemaal belangrijk, maar dat is geen beleid. Collega's, in november zullen we dan via een participatief traject misschien een aantal maatregelen verzamelen, maar in de tussentijd worden wel beslissingen genomen.

Ik neem het voorbeeld van het project Uplace, minister, waar u gisteren tijdens de klimaatop geregeld mee werd geconfronteerd. Er klonken zeer kritische stemmen vanwege de experts. Als u in de komende maanden Uplace vergunt, dan komen er de komende decennia miljoenen wagens en miljoenen tonnen CO₂ per jaar bij. Als het over het sneuvelen van taboes gaat, dan vraag ik mij af of een aantal taboes die vandaag bij de Vlaamse Regering bestaan – Oosterweel, Uplace en ga zo maar door – de komende maanden ook mogen sneuvelen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik wil eerst namens onze fractie zeggen dat wij die klimaatop alle kansen willen geven. We hopen dat het niet een zoveelste praatbarak wordt, maar effectief tot resultaat leidt.

Ik wil het pleidooi van collega Bothuyne ondersteunen, en ook zijn vraag in verband met de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid. U weet dat wij als fractie en als partij tegenstander zijn van een kilometerheffing voor personenwagens, omdat dat onzes inziens een zoveelste hold-up is op de portefeuille van de hardwerkende Vlaming. In verband met die voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid is er natuurlijk de kwestie van de lokale overheden. Minister, in welke mate kunt u de lokale besturen ondersteunen, stimuleren en helpen om ook lokaal initiatieven te nemen in verband met het klimaatbeleid?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Collega Bothuyne stelt dat het klimaat een hot topic is. Wel, als het klimaat vandaag hot is, moet ik zeggen dat de start van de klimaatop misschien ietwat lauw was. Daarmee wil ik zeker geen afbreuk doen aan de verdienste van het project op zich, maar zoals verwacht, waren de vaststellingen die er gedaan zijn, niet wereldschokkend of revolutionair en werd er voor een groot stuk herhaald wat we eigenlijk al wisten.

Daarnaast zijn wij in het parlement ook van start gegaan met de Klimaatcommissie. Daar willen we, met een iets verdere horizon, de thematiek grondig uitdiepen om daar een voorstel van resolutie uit te puren en dus ook aan de regering een opdracht mee te geven. Minister, op welke manier zult u de bevindingen van de Klimaatcommissie en het parlement integreren in het werk dat u met de klimaatop verricht?

Ik heb het woord 'participatie' horen vallen. Dat is iets waar ik ook de minister-president over ondervraagd heb. Je kunt natuurlijk moeilijk een Klimaatbeleidsplan en een klimaatop uitwerken als de bevolking niet betrokken is, want zij zullen ook inspanningen moeten doen en met ons keuzes moeten maken. Op welke manier bekijkt u dat participatietraject? Is het grondig?

De voorzitter: Mijnheer Schiltz, u weet dat u één vraag mag stellen. De eerste vraag is gesteld. Mevrouw Schauvliege hoeft alleen op die eerste vraag te antwoorden. *(Opmerkingen van Willem-Frederik Schiltz)*

Ik pas gewoon het reglement toe. Mevrouw Schauvliege hoeft alleen op de eerste vraag te antwoorden.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Ik neem er akte van dat de minister niet hoeft te antwoorden op de vraag over de implementatie van de commissie waar de heer Peumans voorzitter van is.

De voorzitter: Daar hebben we nog een zee van tijd voor.

De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ik gun iedereen zijn pr-moment, maar de vragen van de collega's hier vandaag verbazen mij toch. Ten eerste: de regering gaf gisteren het startschot en komt in november met concrete engagementen. Voorbeelden van wat de Vlaamse overheid zelf doet, collega Bothuyne, hebben we gisteren in overvloed vernomen. Ten tweede: de bijzondere commissie van ons parlement komt nu pas op kruissnelheid. Dus laat de regering en ons parlement voortwerken. Laat ons inderdaad tot concrete engagementen komen en laten we die vervolgens ruimhartig uitvoeren. Ik hoop dat we op dat moment pr-momenten genoeg zullen hebben om mee aan de slag te gaan.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik stel vast dat bepaalde leden die vandaag het woord nemen, vooraf bijzonder kritisch waren over een zoveelste gelegenheid waarop niets zou worden gezegd, een klungelige klimaatop, en vandaag die klimaatop aangrijpen om te zeggen dat er toch wel heel goede dingen zijn gezegd. Ik neem er akte van, mijnheer Sanctorum, dat u helemaal van idee bent veranderd.

Uiteraard vinden we wat er in de Klimaatcommissie van het parlement gebeurt, heel belangrijk. Daarom ook hebben we de klimaatop gisteren op een andere manier ingevuld. We hebben geprobeerd om niet te veel overlap te hebben met de sprekers die in de Klimaatcommissie aan bod zijn gekomen. We hebben dus andere invalshoeken gezocht, en in alle bescheidenheid denk ik dat we daarin ook goed zijn geslaagd. Het is ook de bedoeling dat de Klimaatcommissie haar werkzaamheden afrondt vóór we in november de tweede klimaatop houden, zodat we de conclusies van de parlementaire commissie in de verdere werkzaamheden kunnen meenemen. Van de klimaatop wilden we geen praatbarak maken. Gisteren is het startschot gegeven dat zal resulteren in de verschillende rondetafels. Daar zien we vooral participatie. We laten het aan de wijsheid van de verschillende ministers over om dat concreet voor hun beleidsdomein te organiseren, voor inspraak te zorgen en te zorgen dat er in november heel concrete resultaten op tafel liggen. We stoppen ook niet in november. Er komt een vervolg in 2018. Het is de bedoeling dat het nieuwe, geïntegreerde klimaat- en energieplan dat Europa vraagt, in 2018 opnieuw zal worden geëvalueerd. We kijken dan waar we staan met het uitvoeren van de concrete bouwstenen en engagementen van de klimaatop.

Lokale besturen zijn voor mij cruciaal. We ondersteunen de gemeenten op drie niveaus.

Ten eerste doen we dat inhoudelijk. We hebben binnen het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie een speciale dienst die de gemeenten die het burgemeestersconvenant hebben ondertekend, met raad en daad en duidelijk advies bijstaat.

Ten tweede is er vanuit het leefmilieubudget ook 300.000 euro extra vrijgemaakt voor de ondersteuning van onze lokale besturen. We doen dat aan de hand van een soort wedstrijd waarbij we de beste projecten, die ook als voorbeeld voor andere gemeenten en provincies kunnen dienen, met een jaarlijkse prijs ondersteunen. De oproep loopt en projecten kunnen tot juni van dit jaar worden ingediend. Een externe jury zal erover oordelen.

Ten derde heeft de Vlaamse Regering ook 300 miljoen euro extra vrijgemaakt. Daarvoor heeft iedereen voorstellen geformuleerd en de Vlaamse Regering moet nog beslissen. Een van de voorstellen die op tafel liggen, gaat ook over de lokale besturen. We moeten daarover nog oordelen, op basis van het regeerakkoord, waarin staat dat gebouwen heel belangrijk zijn, met speciale aandacht voor

sociale huisvesting. Daarnaast is het voor mij cruciaal dat projecten die het meeste resultaat opleveren, die zorgen voor de grootste vermindering van de CO₂-uitstoot, het eerste worden geselecteerd. We zullen daarover beslissen op basis van objectieve criteria. Het behoort tot de mogelijkheden ook dat aan bod te laten komen. Het ligt op tafel, zoals zoveel andere, goede voorstellen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Vandenbroucke, u verwijst naar 'zotternij', een uitspraak die ik enkele weken geleden tijdens een plenaire vergadering heb gedaan. Het ging toen over het voorstel om hybride bussen op het platteland in te zetten. Dat is inderdaad een beetje een zotternij, aangezien we hybride bussen vooral in een stedelijke context kunnen inzetten omdat ze gebruikmaken van de vrijgekomen remenergie en daardoor een lager verbruik hebben. U haalt die uitspraak dus uit de context, maar dat overkomt u nog wel eens.

Ook inzake waterstofbussen hebben we het voortouw genomen. We hebben vijf waterstofbussen, die mijn voorganger heeft besteld. Die bussen tonen net aan dat de technologie nog wat pril is, want, om het eufemistisch uit te drukken, de uitrol ervan is niet probleemloos verlopen. U verwijst dus naar de gigantische inspanningen van voorgangers, bijvoorbeeld mevrouw Van Brempt.

Ik denk dat ik op dat vlak geen groene lessen te leren heb. Concreet: mevrouw Van Brempt heeft 130 bussen besteld op drie jaar tijd; ik heb er 130 besteld op één jaar tijd en er komen er nog bij. Mevrouw Van Brempt heeft 40 trams besteld op vijf jaar, ik heb er 50 besteld op één jaar en er komen er nog bij. Als u de inspanningen van mevrouw Van Brempt al gigantisch vindt, wat vindt u dan van de mijne? (*Applaus bij de N-VA*)

Ik heb al gerefereerd aan Nederland. Maar verder moet ik toch ook zeggen dat in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen enkele hybride bus rijdt. Nochtans is het stedelijke verkeer bij uitstek geschikt voor hybride voertuigen. Wel, er rijdt geen enkel hybride voertuig. Hoewel, er rijden er wel: die van De Lijn. De hybride voertuigen die in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest rijden, zijn die van De Lijn.

Tot slot moet er mij nog iets van het hart: we hebben er met deze regering, dit parlement, deze meerderheid voor gezorgd dat de overheidsdotatie, de belastingdotatie voor De Lijn is gedaald. Maar door een efficiëntieoefening en door meer eigen inkomsten zijn de investeringen van De Lijn gestegen. Daardoor kunnen wij meer investeren in een vergroening van het wagenpark. Wel, dat is tot stand gekomen tegen uw wil in. U was daar absoluut tegen. Ik moet dus zeggen dat we inderdaad werk zullen maken van de verdere vergroening van ons wagenpark. Het zal echter niet zijn dankzij uw steun, maar eerder ondanks uw tegenwerking. (*Applaus bij de meerderheid*)

Robrecht Bothuyne (CD&V): We staan duidelijk aan de start van een heel belangrijk en participatief traject om duidelijke doelstellingen te definiëren, waarbij we beleidsmatig werk moeten kunnen maken van een omwenteling. De minister-president zei dat er een tgv nodig is om het klimaatbeleid vorm te geven. Ik denk dat hij op dat punt zeker gelijk heeft.

Mijnheer Vandaele, gisteren is inderdaad duidelijk aangetoond wat de Vlaamse overheid nu al doet. Maar er is meer nodig. De Vlaamse overheid en de lokale besturen moeten daarin een voorbeeldrol opnemen. Minister Weyts, we moeten daarbij vooral niet kijken hoe slecht de anderen het doen, maar wel hoe wij het beter kunnen. Ik reken op deze regering om het effectief beter te doen.

Joris Vandenbroucke (sp.a): Minister, u klopt zich graag op de borst. De vaststelling blijft natuurlijk dat de enige bussen die u gekocht hebt, allemaal dieselbussen

zijn. Uw voorgangers hebben wel geïnvesteerd in hybride bussen, elektrische bussen en waterstofbussen. Voor u staat de teller op nul. Ik vraag daarom nogmaals met aandring: maak een plan zoals men in Nederland en Parijs doet. Ik denk dat u dat ook móét doen indien u beslag wilt leggen op een deel van de middelen van minister Schauvliege. Daar is er geen geprivatiseerd openbaar vervoer. Men zegt daar duidelijk dat tegen 2025 de klassieke dieselmotoren uit ons straatbeeld verdwenen zullen zijn. Maak daar ook werk van. Dat is het enige wat ik u vraag. En dat is het enige waarop u nog altijd niet ja hebt gezegd. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Over Uplace, Oosterweel en de ring rond Brussel hebt u natuurlijk met geen woord gerept. Nochtans hebt u de kans gehad, minister Weyts. U had de kans om daar wat dieper op in te gaan. *(Opmerkingen van minister Ben Weyts)*

De voorzitter: Neen, neen.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): U hebt uw kans gemist. *(Opmerkingen van minister Ben Weyts)*

Ik ben tegen de toename van rijstroken. Daarover gaat het. Dat is uw project voor de ring rond Brussel. Dat is hetgeen u doet. *(Applaus bij Groen)*

In plaats daarvan desinvesteert u in het openbaar vervoer. Dat is het alternatief van uw beleid. Bravo. *(Applaus bij Groen en sp.a. Opmerkingen)*

Het is heel duidelijk. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Dames en heren, laat de heer Sanctorum zijn betoog doen, alstublieft.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Je kunt niet langs de ene kant zeggen "Vanaf nu is het menens met klimaat" en aan de andere kant al die grote projecten vergunnen die voor extra CO₂-uitstoot zorgen. Dat is schizofreen. En ik denk dat geen enkele Vlaming al beter is geworden van een schizofreen beleid. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de pedagogische kwaliteit van de SYNTRA-opleidingen

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, ook dit jaar levert het jaarverslag van de Onderwijsinspectie, de Onderwijsspiegel, weer een schat aan informatie op over de staat van het Vlaamse onderwijs.

Minister, ik zou het graag met u hebben over het stelsel van leren en werken en meer bepaald de evaluatie van de leertijd die wordt aangeboden door de centra van SYNTRA Vlaanderen. Wat zien we daar? Het is bepaald onrustwekkend dat drie van de vijf centra die tot op vandaag zijn geëvalueerd, een negatieve beoordeling hebben. Dat is niet nieuw, want die beoordelingen lopen sinds 2013. De twee andere centra zouden ook een negatieve beoordeling krijgen, bevestigt de topman van de Onderwijsinspectie.

Minister, dit roept toch vragen op over de pedagogische kwaliteiten van SYNTRA Vlaanderen. We vragen ons dan ook af of u niet ongerust bent over de impact die dit zal hebben op het toekomstig stelsel van duaal leren dat net focust op enerzijds het afleveren van diploma's met een sterke onderwijscomponent en

anderzijds sterke ervaring en beroepskwalificaties via werkplekleren. Nu blijkt dat SYNTRA daar de regisseur wordt – SYNTRA, dat negatief wordt geëvalueerd, wat twijfels doet rijzen over de pedagogische kwaliteiten.

Minister, hoe ziet u dat toch goed komen, want het is bepaald onrustwekkend?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega, u hebt een onderdeel uit het zeer rijk gevulde inspectierapport voorbehouden voor deze plenaire vergadering. Ik ga ervan uit dat de Onderwijsinspectie de kans zal krijgen om het rapport te komen toelichten in de commissie Onderwijs, want er staan, zoals elk jaar, heel wat interessante zaken in.

U weet dat SYNTRA Vlaanderen een bevoegdheid van collega Muyters is, maar dat verschillende centra van SYNTRA op het terrein de leertijd organiseren. Positief is dat jongeren die de leertijd volgen en met succes de kwalificatietrajecten afronden, zeer snel werk vinden. De opleidingen die worden aangeboden, leiden dus zeer goed naar werk.

Wij zijn zeker van plan om SYNTRA ook in de toekomst een plaats te geven in de trajecten duaal leren die we willen aanbieden. We hebben zelfs een oplossing gevonden voor wat u ook zo belangrijk vindt, namelijk dat de muren van wantrouwen tussen onderwijs en werk een beetje worden gesloopt. De Onderwijsinspectie heeft een akkoord gesloten met de inspectie van VDAB om het duale leren zoals het vanaf 1 september op het terrein wordt uitgerold, samen te inspecteren. Ze hebben zelfs, speciaal voor u, mevrouw Gennez, een eerste try-out in Mechelen gepland. Er is een akkoord met een school die ook een opleiding zal aanbieden. Het is van belang dat we beseffen dat als er een component werken zit in het duaal leren die leidt tot een kwalificatie, er ook een onderwijscomponent is die voldoende pedagogische vaardigheden vraagt.

Er is dus een akkoord, en ik ben er rotsvast van overtuigd dat daardoor het geïntegreerd werken eindelijk mogelijk zal worden, wat in het verleden nooit het geval was.

De centra van SYNTRA volgen ook een verbetertraject voor de leertijd. De inspectie zegt dat ze er goed werk van maken. Die trajecten worden uiteraard voortgezet, maar vanaf het volgende schooljaar rollen de eerste projecten duaal leren uit en zal men gezamenlijk het toezicht houden op de werkcomponent, wat een zeer goede zaak is.

Caroline Gennez (sp.a): Minister, ik ben uiteraard blij dat er verbeterplannen worden opgesteld, maar de eerste negatieve evaluatie dateert van 2013. Er komen jaar na jaar negatieve evaluaties bij. Ik vraag me dan toch wel af wat de slagkracht is van die SYNTRA-koepel om in zijn centra effectief die pedagogische kwaliteiten te versterken. Moet ik dan vaststellen dat die zeer klein tot bijna nihil is? Dan is het natuurlijk zeer vreemd dat u uitgerekend in handen van SYNTRA de regie legt voor het bewaken van de vorming en de kwaliteit van al die werkplekken in die duizenden bedrijven om het stelsel van duaal leren effectief goed te laten werken.

Dat is toch een foute keuze, of toch minstens een voorbarige keuze. U zegt dat mensen die de leertijd volgen en dat traject afronden, gemakkelijk werk vinden. Misschien zijn zij heel specifiek opgeleid voor dat beroep, in dat bedrijf, als goedkope arbeidskracht, maar hoe weerbaar zijn die jongeren wanneer die diploma's en kwalificaties niets waard zijn want negatief geëvalueerd door de Onderwijsinspectie op het moment dat een bedrijf herstructureert of ze misschien een andere job moeten gaan zoeken? Dat is zeer twijfelachtig en onrustwekkend, minister.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Mevrouw Gennez, ik ben bijzonder ontgoocheld in u. Ik vind het zeer kwetsend ten aanzien van alle medewerkers van de SYNTRA's dat u uit dat rapport juist die negatieve evaluatie haalt om hier in het parlement te brengen. Ook het deeltijds beroepssecundair onderwijs (dbso) is op drie van de vijf onderzochte vestigingen niet geslaagd, idem voor het voltijds beroeps-onderwijs inzake basisvorming.

Ik vind het ook heel unfair om hier te doen alsof SYNTRA Vlaanderen, het agentschap dat instaat voor de kwaliteitsbewaking, hetzelfde zou zijn als de SYNTRA's. U weet net als ik dat dit totaal onderscheiden zaken zijn.

Minister, u hebt terecht gezegd dat SYNTRA-opleidingen resulteren in goede kansen op werk, en inderdaad, 87 procent van de afgestudeerden vindt binnen het jaar een duurzame job. Wat voor mij belangrijk is in het kader van het duaal leren, is dat er in die SYNTRA's nog een goede instroom is. Uit een schriftelijke vraag die ik aan minister Muyters heb gesteld, blijkt dat slechts één op tien vanuit het onderwijs wordt gestuurd, dat is weinig. Ziet u daar nog verbetering?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Ook ik ben een beetje verbaasd over deze vraag. Dit rapport is eigenlijk een uitvloeisel van het decreet Leren en Werken dat toenmalig minister Vandenbroucke in 2008 hier in het parlement heeft ingediend. Het was een baanbrekend decreet vol goede intenties, alleen was hij vergeten de financiering voor de SYNTRA's te regelen. Waar een dbso-school 3 euro krijgt, krijgt een SYNTRA 1 euro om hetzelfde werk te doen terwijl het over dezelfde Onderwijsinspectie gaat die op basis van dezelfde maatstaf die opleidingen beoordeelt. Ik ben blij dat deze meerderheid, deze minister van Onderwijs, een gelijkwaardige financiering in het vooruitzicht stelt voor alle aanbieders van het nieuwe systeem van duaal leren. Op die manier kunnen de centra met gelijke riemen dezelfde wedstrijd roeien met het oog op meer kwaliteit voor jongeren en de arbeidsmarkt.

Minister, nog een bijkomende vraag: hoe kunnen we ervoor zorgen dat het SYNTRA-netwerk met al die werkervaringsplaatsen die op dit moment onbenut zijn, want de instroom is inderdaad vrij laag, beter benut wordt in het nieuwe systeem van duaal leren?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, deze regering heeft de ambitie om duaal leren te versterken en op een hoger niveau te brengen. Ik denk dat we heel aandachtig de bevindingen van de Onderwijsinspectie moeten opvolgen om jongeren af te leveren die niet enkel goede ervaringen hebben opgedaan in een bedrijf, maar die ook goed worden ondersteund in hun traject naar leren en werken. Het gaat vaak over jongeren die een moeilijk leertraject achter de rug hebben. Ook zij verdienen onze steun. Ik wil u dan ook vragen de kwaliteit te bewaken en een grondige evaluatie van de proefprojecten door te voeren voor die vastere vorm krijgen in de volgende schooljaren.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Gennez, ik wil toch wel opmerken dat de leertijd en het dbso al vrij lang bestaan, maar dat het deze regering is en niet de vorige waar uw partij de minister had, die van duaal leren een sterk positief project wil maken. U hebt terecht gezegd dat de SYNTRA's voor de eerste keer zijn doorgelicht in 2013. Het had misschien ook wat vroeger kunnen gebeuren, maar het is zeker voor het eerst dat we tijdens deze legislatuur gaan naar één systeem van duaal leren met een sterke werkcomponent en een sterke

onderwijscomponent waar er hopelijk geen concurrentie meer moet bestaan. Het is de bedoeling om met zijn allen te gaan voor een sterke kwalificatie van die jongeren voor wie het voltijds onderwijs niet de beste methode is om aan een volwaardig diploma secundair onderwijs te geraken maar voor wie het gedurende meerdere dagen vertoeven op een werkplek de ideale trigger is om ook zin te krijgen om te leren.

Ook ouders van jongeren die sterk beroepsgeoriënteerd zijn, vinden het belangrijk dat hun kinderen voldoende algemene vorming krijgen en niet alleen klaar-gestoomd worden voor de arbeidsmarkt.

Mijnheer Ronse, het voltijds beroepsonderwijs heeft inderdaad knelpunten op het vlak van algemene vorming. Maar dat is geen argument om de mankementen bij SYNTRA onder de mat te vegen en te zeggen dat alles in orde is. We moeten er werk van maken.

Ik heb u net de oplossing aangeboden. We gaan voor sterke trajecten duaal leren die zowel bij SYNTRA als bij de CVO's als in het voltijds beroepssecundair onderwijs aangeboden kunnen worden. Op termijn kan dat misschien ook in het technisch onderwijs, als we nu maar starten met de eerste projecten.

Mevrouw Brusseel, we gaan de proefprojecten uiteraard evalueren. Maar heel belangrijk, en dan geef ik mevrouw Gennez zeker gelijk, is dat de controle en het toezicht voldoende sterk zijn. Tegelijk moeten we ervoor zorgen dat de bedrijven niet gaan klagen dat SYNTRA, VDAB en de onderwijsinspectie bij hen over de vloer komen. De betrokkenen moeten dat samen aanpakken. Zorg dat ze elkaars taal begrijpen, zorg dat ze hetzelfde toezichtskader hebben en dan komt het goed.

Dat is juist het belang van het protocolakkoord dat we gesloten hebben met de inspectie, SYNTRA Vlaanderen en VDAB. Ze gaan samen de try-out doen en eenzelfde kader hanteren om de kwaliteit te beoordelen.

Er is inderdaad nog een lange weg te gaan naar globaal gedragen en sterke opleidingen. Maar we hebben het decreet en de protocolakkoorden.

Los van de verbetertrajecten, mevrouw Gennez, die uiteraard moeten worden uitgevoerd, heb ik er wel vertrouwen in dat, dankzij de afgesloten akkoorden, het toezicht op de beroepsgeoriënteerde trajecten heel sterk zal blijven, en dat er ook inhoudelijk grote stappen voorwaarts gezet worden op dit ogenblik.

Caroline Gennez (sp.a): Ik roep vooral op tot de ambitie op het vlak van vorming. 12 procent van de Vlaamse jongeren verlaat het onderwijs zonder diploma. Een sterk systeem van duaal leren is dus essentieel. Het zal niet verwonderen dat mevrouw Brusseel die zorg deelt. Zij zit in de commissie Onderwijs en is bezorgd om de kwaliteit van die pedagogie, ook bij SYNTRA Vlaanderen. Andere collega's kijken meer vanuit het perspectief en het belang van de werkgever, maar ons gaat het hier in de eerste plaats om de degelijke vorming van jongeren zodat de werkgevers er effectief maximaal hun voordeel mee kunnen doen.

Dat die ambitie van deze regering te beperkt is, bewijst ze nogmaals door voor de invulling van het mentorschap, dat ook in handen van SYNTRA gelegd is door deze regering, twee voorwaarden te stellen voor de training op de werkvloer. Men moet 25 jaar zijn en men moet een attest van goed gedrag en zeden hebben. Er wordt geen enkele andere voorwaarde gesteld. Sta me toe, collega's, dat wel heel minimaal te vinden als invulling van sterke pedagogische kwaliteiten die onze jongeren weerbaar maken voor de arbeidsmarkt van de toekomst.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de doorlichting van het onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers (OKAN)

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Kathleen Krekels (N-VA): Minister, de kranten hebben bericht over diverse aspecten van de doorlichting door de inspectie. Een daarvan betreft de doorlichting van onthaalonderwijs voor anderstalige nieuwkomers (OKAN). We dompelen die leerlingen onder in het Nederlands om hen zo snel en zo functioneel mogelijk de taal te leren begrijpen en gebruiken en hun schoolloopbaan een succesvol traject te bieden.

Minister, het positieve nieuws van de inspectie is dat heel veel OKAN-teams heel enthousiast en geëngageerd lesgeven. Ze doen moeite om in de leefwereld van de kinderen te komen. Ze houden rekening met de diversiteit in die groepen en slagen erin om de vooropgestelde doelen te bereiken.

Het spijtige is dat de helft van deze scholen er niet in slagen. We maken een aantal uren daarvoor vrij binnen de reguliere werking en er zijn extra uren speciaal voor dat OKAN-onderwijs, maar die uren leerkracht worden blijkbaar niet volledig benut om die doelstellingen te bereiken.

Ik vind dat wel spijtig. We hebben vorig jaar een discussie gevoerd over hoe we de kleuters hierbij kunnen betrekken. De scholen gaven toen aan dat zij dat zeker wilden doen. Maar het is voor hen heel belangrijk dat daar extra omkadering tegenover staat, anders kunnen zij dat niet waarmaken. Nu blijkt dat die uren de voorbije vijf jaren niet voldoende benut werden.

Minister, in welke mate zult u erop toezien dat alle uren en alle mogelijkheden die wij vrijmaken om van dit verhaal een succesverhaal te maken, zullen worden benut?

Minister Hilde Crevits: Dank u voor uw vraag. U haalt een ander aspectje uit het rijke verslag van onze onderwijsinspectie. Het zal wellicht ook nog in de commissie worden toegelicht.

Collega's, het is inderdaad de allereerste keer dat het OKAN werd doorgelicht door de inspectie. Het gaat om een doorlichting of controle van de voorbije vijf jaar. Dat levert heel interessante informatie op. We zien dat de leerkrachten in het OKAN bijzonder enthousiast aan de slag gaan. Er wordt heel veel gedaan voor de kinderen. Maar er zijn een paar pijnpunten. Dat was ook voor mij niet zo'n positieve vaststelling.

Er zijn drie soorten middelen die we aan het OKAN geven. De gekleurde middelen moeten sowieso onmiddellijk worden gegeven tijdens het schooljaar. Geen probleem, die worden uiteraard aangewend. De middelen voor de vervolgcoaches moeten in de toekomst misschien wat meer gericht zijn op waar de kinderen effectief naartoe gaan. Nu worden ze automatisch gegeven aan die school waar die kinderen het OKAN hebben gevolgd. Maar het is natuurlijk niet zeker dat ze daar blijven. Daar moeten we, denk ik, regelgevend optreden. En dan zijn er de uren in het totale reguliere pakket, waarbij scholen vandaag de vrijheid hebben om uren aan te wenden voor het OKAN of niet.

De inspectie stelt vast dat in die scholen waar men de uren ook voor het OKAN aanwendt, de resultaten sterker en beter zijn. Dat is logisch. Ik vind het van belang dat elke euro die we uittrekken voor het OKAN, daar ook effectief aan wordt besteed. Je kunt onmogelijk verwachten dat je met kinderen goede resultaten behaalt op school als ze bijvoorbeeld niet eens de taal kennen.

Ik ga dus zeker de resultaten bespreken met de scholen. Wij hebben in september trouwens ook de oplevering van een twee jaar durend onderzoek naar de beste OKAN-praktijken. Dan zullen we zien wat het beste resultaat oplevert in de Vlaamse scholen. Gewapend met deze informatie moeten we dan bekijken of we dat derde deel van de middelen toch moeten kleuren, dan wel of we met de scholen duidelijk moeten afspreken dat ze alle middelen die ze krijgen voor het OKAN, effectief voor de taalondersteuning of voor de totale OKAN-ondersteuning moeten inzetten.

Ik geef een nuance bij het kleuren van middelen: het is mogelijk dat kinderen heel snel de taal aanleren en al na een paar maanden kunnen meedraaien in een gewone klas. Dan is het natuurlijk op basis van de gewone reguliere middelen. Er zijn dus wel wat argumenten om te zeggen dat je in een aantal gevallen de middelen niet meer als puur OKAN nodig hebt, maar dan moet je ze wel in het gewone onderwijs inzetten. De lijn is dus niet zo duidelijk te trekken, maar uit het inspectieverslag blijkt overduidelijk dat er betere resultaten worden geboekt als je de reguliere middelen ook voor het OKAN gaat inzetten. Dat is voor bespreking en, als het noodzakelijk is, voor een aanpassing van de regels.

Kathleen Krekels (N-VA): Minister, het is inderdaad goed dat die uren volledig worden benut om de kinderen de omkadering te geven die nodig is. Ook daar is natuurlijk een reden te vinden waarom doelen niet bereikt kunnen worden.

U had het even over het vervolgtraject en de vervolgcoaches. De scholen die het OKAN inrichten, krijgen inderdaad sowieso 22 uren voor het vervolgtraject. Daarmee moet rekening worden gehouden in de evaluatie omdat daaruit blijkt dat wanneer er maar weinig vestigingen zijn, men met die 22 uren toekomt. Maar wanneer er meerdere vestigingen zijn, komt men daarmee in de problemen, en is de werkbelasting niet meer in overeenstemming met die 22 uur. Dat is ook een belangrijk punt om rekening mee te houden in de evaluatie of de verdere ontwikkeling hiervan.

Daarnaast wou ik nog een link leggen naar de SES-werkingsmiddelen (socio-economische status), de middelen die gebaseerd zijn op SES-indicatoren. Uit een inspectieverslag is gebleken dat ook daar niet altijd de middelen worden ingezet waarvoor ze nodig zijn. Ook daar maken taaltrajecten en taalbaden een belangrijk onderdeel uit van deze werkingsmiddelen. We zouden willen dat u daar ook rekening mee houdt in het geheel van de evaluatie met betrekking tot taal.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, eerst en vooral wil ik mijn grote waardering uitdrukken voor de inspanningen van de mensen die in het OKAN actief zijn.

Het rapport zegt dat de kwaliteit van het OKAN sterk verschilt van school tot school.

Tegelijkertijd doet ze drie aanbevelingen. Over de eerste aanbeveling is al gesproken: reguliere uren gegenereerd door het onthaalonderwijs moeten effectief hiervoor worden gebruikt. Dit lijkt me evident. De tweede aanbeveling is dat de uren-leraar voor vervolgcoaching beter zouden worden verdeeld volgens het aantal leerlingen. De derde aanbeveling is dat de nascholingsaanbieders en de lerarenopleidingen meer aandacht zouden moeten hebben voor anderstalige nieuwkomers. Minister, ik vraag voor de tweede en derde aanbeveling ook aandacht.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Het is inderdaad niet de eerste keer. Ik herinner me dat middelen die door bso-leerlingen worden gegenereerd, ingezet worden voor het

onderhouden van kleine aso-richtingen. U verwijst naar SES. We lezen dat ongeveer de helft van de scholen een aanzienlijk deel van hun uren niet gebruiken voor het onthaalonderwijs. Er is het inhoudelijk en kwalitatief oordeel van de inspectie dat aangeeft dat waar het correct gebeurt, de kinderen erop vooruitgaan. Rapport na rapport – vorige week nog van UNICEF – stelt dat Vlaanderen te weinig doet voor de kansarmsten, voor diegenen die de minste kansen krijgen. We kunnen niet naast dit soort vaststellingen kijken. Ik stel voor dat we zo snel mogelijk in de commissie dat aspect van het onderwijsinspectierapport uitbenen en er wettelijk paal en perk aan stellen. Dit is onverkoopbaar en doet het kwalitatief werk dat in de onthaalscholen door leerkrachten gebeurt, echt teniet.

Minister Hilde Crevits: Ik stel voor dat de inspectie heel snel langskomt in het parlement. Het is cruciaal dat er kamerbreed consensus over bestaat dat elke euro voor OKAN moet worden besteed aan het onthaalonderwijs.

Mijnheer De Ro, ik maak de nuance dat het mogelijk is dat kinderen sneller weg kunnen uit de OKAN-klas en instromen in het gewoon onderwijs, mits individuele begeleiding. Het is mogelijk dat die uren ook daarvoor worden gebruikt. Dat moeten we uitklaren. Daarom ben ik op mijn hoede om nu al te zware uitspraken te doen.

Het zou erg nuttig zijn dat we het onderzoek dat wordt opgeleverd in september 2016 en waarin alle best practices staan en waardoor we een dieptezicht krijgen op de resultaten die worden bereikt met OKAN, onder de loep nemen. Een van de zaken die onze inspectie opmerkt, is dat het voor veel scholen moeilijk is om effectmetingen te doen. Ze zijn wel goed en zinvol bezig, maar de doelen die moeten worden bereikt, worden niet altijd getoetst. Dat is hetzelfde probleem in OKAN. Laat ons de best practices erbij nemen om te kijken hoe we moeten bijsturen.

Mijnheer De Meyer, ik ga akkoord dat er ook aandacht moet zijn voor de tweede en derde aanbeveling.

Uit het inspectieverslag kunnen we vooral halen dat de investeringen die we doen in OKAN, een zeer goede zaak zijn. Er is geen enkele reden om daar in te snijden, integendeel. We kunnen dat best nog versterken. Voor mij is het zeker bespreekbaar om ook het laatste deeltje middelen te kleuren. Vooraleer we dat doen, wil ik zien of de bijkomende uren dan niet vooral worden besteed om ook die bepaalde kinderen in kleinere klasgroepen in het gewoon onderwijs te laten meelopen. Dat is dan weer een goede zaak. Om die redenen hebben we een diepteonderzoek nodig. De basisstelling dat elke euro die we geven als overheid aan onthaalonderwijs ook effectief daarnaar moet gaan, onderschrijf ik volledig en daar moeten we op toezien.

Kathleen Krekels (N-VA): Als N-VA-lid kan ik niet anders dan nogmaals benadrukken hoe belangrijk we taalbeleid vinden. We zijn er echt van overtuigd – ik denk samen met u – dat dit de sleutel is tot integratie, participatie, persoonlijke ontwikkeling en zelfredzaamheid. We mogen inderdaad niet twijfelen om de beschikbare middelen daarvoor in te zetten. Daar is uiteraard de nodige professionalisering en deskundigheid voor nodig bij diegenen die het moeten geven.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het van school sturen van 'onhandelbare' kinderen (waaronder vierjarigen) in het basisonderwijs

De voorzitter: Ik hoop dat u nu niet wordt geconfronteerd met uw verleden. *(Gelach)*

De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, tien jaar lang ben ik directeur geweest van een basisschool. Daar gold één gouden regel: de intentie tonen om ook maar één leerling door te verwijzen naar een centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) voor een tijdelijke of definitieve schorsing, was 'not done'. Leerlingen uit het basisonderwijs moeten graag naar school gaan, met veel welbevinden en met een grote betrokkenheid.

Ik verslikte me dan ook in mijn soep toen ik vanmorgen in de krant las... *(Rumoer)*

Het had ook in mijn koffie kunnen zijn, maar ik drink ook een beetje soep 's morgens. *(Gelach)*

Ik verslikte me dus toen ik vanmorgen in de krant las dat 109 kinderen uit basisscholen worden doorverwezen naar het CLB voor een tijdelijke of definitieve schorsing. Dat zijn er drie per werkweek. Dat is een verdubbeling in vier jaar tijd.

Ondanks de vele interne en externe diensten die er zijn en ondanks de vele flankerende maatregelen die al genomen zijn, onder meer een initiatief van u om in het pakket opleidingen 'kleuter' aandacht te besteden aan armoededetectie, merken we dat het allemaal onvoldoende is.

De mensen die dagelijks op het werkveld bezig zijn, stellen vast dat het vooral gaat over kinderen met een moeilijke thuissituatie, zoals kinderen van gescheiden ouders of alleenstaande ouders. De sp.a-fractie vindt dat dit kan worden bijgestuurd en opgelost door het inzetten van ervaringsdeskundigen die weten wat er leeft bij die mensen, die bij de mensen binnen geraken. Ze kunnen leerkrachten, directies en scholen ondersteunen zodat alles sneller wordt gedetecteerd en de problemen vlugger kunnen worden aangepakt.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mijnheer Vandenberghe, ik dank u voor uw vraag. Elke dag zijn er in Vlaanderen zo'n 700.000 kleutertjes en lagereschoolkinderen die in overwegend goede omstandigheden en gelukkig naar school gaan.

Ook ik was verrast toen ik het verslag zag van de mensen van het CLB. Ze maakten vorig schooljaar melding van 109 leerlingen van het lager onderwijs die definitief of tijdelijk geschorst of uitgesloten werden. Ook 4 kleutertjes waren eenzelfde lot beschoren. Om voor mij onbegrijpelijke redenen werden ze zelfs niet opgenomen in het verslag van het CLB.

Ik moet het aantal direct nuanceren. De 109 waarnaar u verwijst en de 4 waarover ik het had, zijn geen 109 en 4 kinderen. De kindjes worden immers dubbel geteld. Een kind kan pas definitief worden uitgesloten na een tijdelijke uitsluiting. Ik heb de cijfers opgevraagd. Het gaat de facto over 63 tijdelijke uitsluitingen, die hebben geleid tot 43 definitieve. In het jaar daarvoor leidden 38 tijdelijke uitsluitingen tot 30 definitieve. De cijfers zijn dus iets lager wanneer we het hebben over effectieve kinderen.

Ik volg u echter volledig, mijnheer Vandenberghe, dat elke uitsluiting er één te veel is. Scholen doen ook alles wat ze kunnen om dat te vermijden.

Maar weet u dat scholen vandaag niet verplicht zijn om die uitsluitingen bij te houden? We hebben geen centraal register. Vindt u dat normaal? Ik vind dat helemaal niet normaal.

Weet u dat het pas sinds 2014 is dat scholen verplicht zijn om via het CLB te passeren voor ze maatregelen kunnen nemen? Vroeger was dat zelfs niet nodig – het was misschien ook echt niet nodig. Gelukkig moet het nu via het CLB gebeuren en doen de scholen het ook zo.

U zegt dat we armoede-experten moeten hebben. Ik ben wat voorzichtig om sowieso de associatie te maken tussen een uitsluiting en een sociaal moeilijke situatie. We weten dat op dit ogenblik niet, daarvoor moeten we naar de individuele dossiers kijken.

Waar ik wel van overtuigd ben, mijnheer Vandenberghe, is dat het tijd wordt dat onze CLB's experts in dienst nemen die de armoede en de sociale problematieken bij de mensen heel goed kennen. U stelt voor om ze naar de scholen te laten gaan en ik denk dat het goed is dat de CLB's er de nodige expertise opdoen.

De CLB's treden trouwens niet alleen op in curatieve situaties, wanneer er heel veel problemen zijn. Ze zijn een perfect eerste aanspreekpunt, ook preventieve zorgen kunnen bij de CLB's behandeld worden.

Ik neem zeker initiatief om ervoor te zorgen dat er een T-code komt. We moeten weten over welke kinderen het gaat, alles moet goed geregistreerd worden. We zullen ook bekijken hoe we voldoende opvoedingsondersteuning kunnen geven, hoe we gezinnen kunnen begeleiden en hoe we, als dat nodig is, scholen beter kunnen ondersteunen.

Steve Vandenberghe (sp.a): Dank u wel, minister. Ik wil één iets nuanceren: ik zie de werking van ervaringsdeskundigen veel ruimer dan alleen maar in het kader van armoedebestrijding. We mogen onze leerkrachten en directies in de scholen echter niet in de kou laten staan. Die mensen zijn al overrompeld met heel veel werk, zeker ook met het M-decreet dat er is bijgekomen. We moeten ook geen schuldigen zoeken. Het probleem bestaat erin dat de ouders vinden dat hun kinderen in de school worden geïsoleerd en de scholen merken op dat de ouders niet goed naar hen luisteren of de problematiek niet erkennen. Dergelijke ervaringsdeskundigen zouden bruggen kunnen bouwen om de samenwerking te verbeteren, om ervoor te zorgen dat de partijen wel bij elkaar komen. Dat kan alleen maar de school, de leerkrachten, maar vooral de kinderen – en daar gaat het om – ten goede komen.

Minister, ik zou u willen vragen de insteek van die ervaringsdeskundigen zo ruim mogelijk te bekijken, onder welke formule dan ook, want dat kan alleen maar goed zijn om dergelijke problemen veel vlugger te detecteren.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, collega Vandenberghe, het zou onze fractie wel interesseren wat achter dat cijfer zit. U hebt een nuancering aangebracht over het aantal kinderen over wie het gaat. Ik ben het er volkomen mee eens dat dit in het basisonderwijs zelfs geen uitzondering zou mogen zijn, maar dat het niet zou mogen gebeuren. Ik ben zelf lid van een inrichtende macht en heb al verschillende gevallen gehad die zo ernstig zijn, zelfs bij min-twaalfjarigen. Ik vraag mij dan natuurlijk ook af hoe het zit met de veiligheid en de omstandigheden, met het recht op onderwijs van alle andere kinderen in die school of in die klas.

De ervaring die wij hebben, is dat scholen en CLB's er alles aan doen om het probleem te vermijden of op te lossen, maar dat niet overal in Vlaanderen CLB's

en scholen kunnen rekenen op de belendende percelen van Welzijn. Ik heb in de commissie al verschillende keren gezegd dat mijn thuisregio, de Vlaamse rand, het specifieke probleem heeft dat de welzijnsputen om verschillende redenen niet optreden als het gaat om anderstalige ouders.

Het zou onze fractie dan ook interesseren, minister, om achter de cijfers ook de verhalen te kennen. Het zijn geen hoge cijfers. Ik vermoed dat binnen uw administratie misschien wel verder kan worden onderzocht waarom het zo ver is gekomen en welke ondersteuning scholen en CLB's gekregen hebben uit andere beleidsdomeinen.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Vera Celis (N-VA): Voorzitter, collega's, de basisschool legt effectief, zoals het woord het zegt, de basis voor de verdere schoolloopbaan. De kinderen over wie in de vraag van de heer Vandenberghe gesproken wordt, hebben een serieuze hypotheek op hun verdere schoolloopbaan. Dat is even goed zo voor de andere kinderen die deel uitmaken van diezelfde klasgroep. Ook dat kan bijzonder belastend zijn. Ik kan me dus ook zeer goed voorstellen, minister, dat het welbevinden van alle andere leerlingen in die klasgroep, ongeacht hun eigen persoonlijkheid, in het gedrang komt, dat ook het welbevinden en de draagkracht van de leerkrachten serieus in het gedrang komt. Zou ik u mogen vragen, minister, dat u bij het zoeken naar oplossingen of verbeteringen voor deze bijzonder moeilijke groep, ook de impact op de andere kinderen van de klasgroep en op de leerkracht zeker probeert mee te nemen?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, ik heb drie elementen. Ten eerste sluit ik mij aan bij de collega's die zeggen dat het interessant is om dit te analyseren, zodat we een goed zicht krijgen op de situatie. Het gaat vandaag nog over een beperkt aantal, maar we moeten er natuurlijk voor zorgen dat er geen toename is.

Ten tweede zit ik toch wel met het gegeven dat een uitsluiting van een leerling, welke leeftijd hij of zij ook heeft, binnen onderwijs geen oplossing is voor het probleem van het kind, en dat een andere school opnieuw aan de slag zal moeten gaan met dezelfde problematiek. Ik vind het heel belangrijk dat goed te beseffen. Ik ben er dus van overtuigd dat een volledige uitsluiting niet altijd een oplossing is voor het kind dat echt wel in de problemen zit.

Ten derde vind ik het belangrijk de multidisciplinaire werking van de CLB's in de toekomst duidelijk in kaart te brengen en duidelijk te formuleren wat de verantwoordelijkheid en expertise is van de verschillende disciplines. Er is een maatschappelijke, een sociale discipline aanwezig die de expertise kan opbouwen om dergelijke problematieken aan te pakken. Ik denk dat in het kader van dat dossier waar wij volop mee bezig zijn, het belangrijk is de situatie te verhelderen voor de toekomst.

Minister Hilde Crevits: Er is een link met Welzijn: minister Jo Vandeuren organiseert in oktober een conferentie van het jonge kind. Het is van belang dat we daar bepaalde statements proberen te maken. U haalt enkele zaken aan, maar ik weet vandaag niet of het klopt wat u zegt dat er te weinig ondersteuning is, omdat het CLB nu sterke partnerschappen opzet met de Huizen van het Kind om projectmatig voor versterking te zorgen.

Mevrouw Helsen, u zegt dat een uitsluiting nooit een oplossing is. Dat is juist, maar er zijn wel oplossingen. Als je een kind tijdelijk weghaalt uit de school en in time-out stopt, zoals in het secundair onderwijs – Brussel biedt op dit moment time-outprogramma's aan voor heel jonge kinderen –, kan dat ertoe leiden dat je

wel kunt starten, al of niet in dezelfde school. Dat heeft niet altijd te maken met de wil van de school. Het kan ook zijn dat een kind beter gedijt na een time-out in een andere school. Op die individuele cases hebben we vandaag geen zicht.

Mijnheer De Ro, privacy laat zeer moeilijk toe om individuele dossiers met naam en toenaam te bestuderen. Misschien kunnen we de contexten achterhalen, en die interesseren me ook heel erg. Als we zien hoe scholen vandaag functioneren, zeker ook in het lager en kleuteronderwijs, kan ik me niet inbeelden dat ook maar een directie- of personeelslid er niet het hart van in is bij een beslissing tot een tijdelijke of, nog erger, een definitieve uitsluiting van zo'n jong kind.

De eerste taak inzake opvoeding ligt natuurlijk bij de ouders. Wat staat er op het eerste punt in ons draaiboek? Als er problemen zijn, ga dan een goed gesprek aan met de ouders. Er zijn situaties waarin dat niet mogelijk is en waar je een escalatie krijgt van problemen die geen andere uitweg meer mogelijk maken. De uitsluiting heeft misschien tot gevolg dat de klasgroep als geheel veel beter gaat functioneren.

Het gaat wel om lage cijfers – laat ons dat niet uit het oog verliezen –: een paar kleutertjes op 700.000 leerlingen. Het zijn er geen 109. Als het over definitieve uitsluitingen gaat, gaat het om ongeveer de helft. Als je het mij vraagt, dan is elke uitsluiting er een te veel. Dat moet ook zeer traumatisch zijn voor jonge kinderen.

Dus, ik zal zeker meer uitleg vragen aan de CLB's over wat ze kunnen doen inzake de contexten. Ik zal ook nagaan hoe we de multidisciplinariteit kunnen versterken. Uw suggesties, mijnheer Vandenberghe, aanzie ik als minder nuttig om rechtstreeks in de scholen in te grijpen, maar wel bij de CLB's. Het zou bijna een gewoonte moeten zijn dat men die expertise in huis heeft. Op een aantal plaatsen is dat effectief zo. Dit kan de dialoog tussen kinderen en ouders veel versterken.

Steve Vandenberghe (sp.a): Aan de reacties van de collega's van de verschillende fracties te horen, concludeer ik dat dit item absoluut leeft. Elke uitgesloten leerling is er een te veel.

Minister, we hebben binnenkort een afspraak in een school in Oostende die al geruime tijd werkt met dergelijke ervaringsdeskundigen. Het resultaat is dat ze geen enkel dossier hebben voor doorverwijzing naar het CLB voor een uitsluiting. Integendeel, het welbevinden en de betrokkenheid zijn in die school bijzonder groot. Dit bezoek kan misschien de aanzet zijn voor een verdere discussie in de commissie om dit probleem aan te pakken. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.51 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.01 uur.*

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen

– 653 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 653/3)

– De artikelen 1 tot en met 32 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten

– 685 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 685/1)

– De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VERSLAG VAN HET VERZOEKSCHRIFT over de problematiek van de dienstencheques en de poetsdiensten van de diensten voor gezinszorg – 707 (2015-2016) – Nr. 2**Verslag**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin over het verzoekschrift over de problematiek van de dienstencheques en de poetsdiensten van de diensten voor gezinszorg.

De heer Persyn, verslaggever, heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Voorzitter, op 13 juli 2015 werd een verzoekschrift ingediend over de problematiek van de poetshulp bij personen met een verhoogde zorgbehoefte. Momenteel wordt die poetshulp hetzij via dienstencheques, hetzij via de diensten voor aanvullende thuiszorg van de grote diensten voor gezinszorg verstrekt. Die twee systemen werken momenteel naast elkaar en her en der ontstaat er een grijze zone, waardoor er wrijvingen ontstaan. In het verzoekschrift werd aan de Vlaamse Regering gevraagd hierover een eigen visie en beleid te ontwikkelen. Het verzoekschrift sprak zich uit tegen het inzetten van dienstencheques bij personen met een zwaar verhoogde zorgbehoefte. Ten slotte hield het een pleidooi bij de Vlaamse Regering om extra te investeren in de diensten voor aanvullende thuiszorg van de gezinszorg.

Op vraag van de commissieleden werden er dan twee hoorzittingen georganiseerd met een reeks stakeholders uit de sector, op 13 januari en 3 februari 2016. De bedoeling van de commissieleden was het verkrijgen van een beter zicht op hoe gezinszorg en aanvullende thuiszorg aan de ene kant en de dienstencheques aan de andere kant zich tot elkaar verhouden, in het bijzonder in de context van personen met een zorgbehoefte, hoe ze beter kunnen worden afgebakend, wat de specifieke regelgevingen ter zake zijn en, last but not least, wat het kostenplaatje is voor zowel de overheid als de gebruiker.

De hoorzittingen gaven een hele reeks nuttige visies van de gehoorde actoren en ook een aantal heel concrete suggesties voor hervorming. Ik som hier de belangrijkste punten van de twee hoorzittingen op. Er is geen onduidelijkheid over de plaats van poetshulp via dienstencheques. Via de dienstencheques wordt poetshulp uitgevoerd, en zeker geen zorg, terwijl de poetshulp die door de aanvullende thuiszorg wordt geleverd, steeds in het kader van een zorgsituatie plaatsvindt. Daarnaast is er een groot verschil tussen de omvang van de beide systemen. Volgens het ACV zijn momenteel ongeveer 3500 werknemers in de aanvullende thuiszorg werkzaam, ten opzichte van 90.000 voltijdsequivalenten bij de dienstencheques. Van die 90.000 zou volgens de diverse sprekers toch ongeveer 10 procent werken bij mensen met een verhoogde zorgbehoefte.

Er is een belangrijk verschil in kostprijs. Een dienstencheque kost de overheid minimaal 13 euro, of 15,70 euro als we de fiscale aftrek meerekenen, terwijl een uur poetshulp minstens 23,5 euro kost. Dat is toch een belangrijk verschil, van 8 euro. Er is ook een verschil als het gaat over de eigen bijdrage voor de gebruiker. Voor dienstencheques is die forfaitair op 9 euro vastgelegd, maar door die fiscale aftrek wordt dat gereduceerd tot 6,3 euro, terwijl de eigen bijdrage bij de aanvullende thuishulp varieert van een halve euro tot 14,5 euro, naargelang het inkomen. Er moet eerst een inkomensonderzoek plaatsvinden.

Er is ook een belangrijk verschil in statuut van de werknemers: bij de dienstencheques is er een vlakke carrière, terwijl de poetshulpen kunnen genieten van een opbouw van sociale rechten die werden vastgelegd in de Vlaamse Intersectorale Akkoorden voor de Socialprofitsector (VIA-akkoorden) begin jaren 2000.

Tot slot zijn de dienstencheques een open systeem met een open financiering, terwijl de aanvullende thuiszorg net zoals de gezinshulp van de gezinszorg werkt met contingenteringen die jaarlijks door de Vlaamse Regering worden vastgelegd.

Bij de eindbespreking voor de formulering van een antwoord op het verzoekschrift is de commissie niet tot een consensus gekomen. Collega Schryvers stelde hierop voor om het verslag van de hoorzittingen als dusdanig te bezorgen aan de verzoeker.

Commissievoorzitter Van Malderen betreurde dat de commissie er niet in geslaagd is om tot een eenduidige visie te komen. Hij verwees in dat verband ook naar de strategische adviesraad Welzijn Gezondheid en Gezin (SAR WGG) die eerder al pleitte voor een eigen Vlaamse visie, gelet op de vele hervormingen en uitdagingen in de thuiszorg en de ouderenzorg. Hij vatte de twee hoorzittingen samen door te stellen dat de twee systemen nu naast elkaar bestaan, wat hier en daar tot wrijvingen leidt. Hij wees op de grote verschillen tussen de twee systemen, maar benadrukte vooral dat voor zijn partij sp.a, in het geval dat er een nieuw systeem zou worden ingezet, er voldoende aandacht moet komen voor kwaliteit, coördinatie en sturing, en vooral een garantie voor de continuïteit van de zorg.

Namens mijn fractie heb ik mij daarbij aangesloten. De aanwezige leden hebben beslist om in te stemmen met het voorstel om het verslag van de hoorzittingen als dusdanig over te maken aan verzoeker.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Ik wil de verslaggever danken en feliciteren.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU betreffende de procedure voor de evaluatie van de Vlaamse ombudsman

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de procedure voor de evaluatie van de Vlaamse ombudsman.

De bespreking is geopend.

Op 8 juli 2010 werd de heer Bart Weekers door het Vlaams Parlement benoemd tot Vlaams ombudsman voor een termijn van zes jaar. Op 20 september 2010 legde hij in de handen van de voorzitter van het Vlaams Parlement de eed af en trad hij in dienst. Op 7 juli 2011 werd zijn eenjarige proefperiode gunstig geëvalueerd. Het mandaat van de heer Weekers verstrijkt op 19 september 2016. Met het oog op een eventuele hernieuwing van zijn mandaat moet hij 90 dagen voor het verstrijken van zijn mandaat geëvalueerd worden door de plenaire vergadering, conform artikel 4, §4, van het desbetreffende decreet houdende instelling van de Vlaamse Ombudsdienst.

Vooraleer tot de evaluatie te kunnen overgaan, moet de plenaire vergadering de evaluatieprocedure vastleggen. Sinds 2003 worden de evaluaties van de mandaathouders van het Algemeen Secretariaat en van de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen telkens voorbereid door een externe evaluator. Op 22 oktober 2012 duidde het Vast Bureau Quintessence Consulting nv aan als externe begeleider voor de evaluaties tot 31 december 2016. In de overeenkomst met Quintessence Consulting nv wordt een evaluatieprocedure beschreven.

Het Uitgebreid Bureau van 18 april 2016 heeft eenparig beslist om de Vlaamse ombudsman te evalueren volgens deze procedure, die als volgt verloopt. De externe evaluator maakt eerst een evaluatieverslag op basis van de volgende elementen. Eén: het Ombudsdecreet. Twee: het functieprofiel van de Vlaamse ombudsman. Bij het derde punt, beste collega's, staat een fout. Ik heb alle leden van het Uitgebreid Bureau daar trouwens over ingelicht. Daar moet staan: het uitgewerkte beleidsplan voor de voorbije mandaatperiode. Vier: een zelfevaluatie van de Vlaamse ombudsman. Vijf: een top-downevaluatie door de voorzitter en een delegatie van het Uitgebreid Bureau, met dien verstande dat elke fractie vertegenwoordigd is. En zes: een bottom-upevaluatie door de personeelsleden die onder de te evalueren mandaathouder vallen.

Dan wordt de heer Weekers door de externe evaluator uitgenodigd om te reageren op het ontwerpverslag. Op basis van het verslag van de externe evaluator en de toelichting die erbij gegeven wordt in het Uitgebreid Bureau, en na de heer Weekers gehoord te hebben, formuleert het Uitgebreid Bureau een voorstel om de heer Weekers al dan niet gunstig te evalueren. Vervolgens beslist de plenaire vergadering over het voorstel van evaluatie.

Namens het Uitgebreid Bureau van 18 april 2016 verzoek ik de plenaire vergadering om deze procedure goed te keuren.

Vraagt hierover iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de procedure voor de evaluatie van de Vlaamse ombudsman eenparig is aangenomen, met de wijziging die ik mondeling heb toegelicht? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen
– 653 (2015-2016) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
23 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten – 685 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 27 april 2016 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 17.13 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenbergh, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Rik Daems, Ingeborg De Meulemeester, Karim Van Overmeire, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen;

Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters: familieverplichtingen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Hofkens, Renaat Landuyt

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet,

Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Johan Danen, Kurt De Loor, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, An Moerenhout, Bert Moyaers, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Bart Van Malderen, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Peter Wouters